

ایران کوده

شماره ۶

داستان جم

دکتر محمد مقدم

۴. ۱۲ رجب. ۱۳۷۶. پیغمبر «ن». وادی و سیده، نامندگان داد

لشمند. سعی در سعادت. :

بدخ. و از روی. های دین و عدالت. اهداف عصی. نه. در
لکه خود. بخ. نامه. نامه دار. نامه که نهاده شد. داد.
داد که رفیع داد. داد که اند داد. داد آن دین اند داد. داد
دولت. داد دهم آن داد. داد دست کنند. داد. داد لیلا
نه. سایه دار. داد. دیگر. دیگر. داد. داد. داد.

گنجینه زبان، فرهنگ و ادب کهن ایران

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

دکتر محمد مقدم

داستان جم

چاپ این کتاب با سرمایه رستم معاونت
(شهردان) توسط سازمان انتشارات فروهر انجام شد

کتاب: داستان جم
ترجمه: دکتر محمد مقدم
رشدیه: چاپ
تعداد: هزار و پانصد نسخه
چاپ دوم: مهر ماه ۱۳۶۳

ایران کوده

شماره ۶

داستان جم

از

دکتر محمد مقدم

داستان جم (ستن اوتا)

۱. لیلی خوش. یون (آند کارو) بدمی. نهون (۶۳). سه زیبایی. یون (آند کارو) بدمی. نهون (۶۴).
نهون (۶۵). یون (آند کارو) بدمی. نهون (۶۶). یون (آند کارو) بدمی. نهون (۶۷). یون (آند کارو) بدمی.
نهون (۶۸). یون (آند کارو) بدمی. نهون (۶۹). یون (آند کارو) بدمی. نهون (۷۰). یون (آند کارو) بدمی.
نهون (۷۱). یون (آند کارو) بدمی. نهون (۷۲). یون (آند کارو) بدمی. نهون (۷۳). یون (آند کارو) بدمی.
نهون (۷۴). یون (آند کارو) بدمی. نهون (۷۵). یون (آند کارو) بدمی. نهون (۷۶). یون (آند کارو) بدمی.
نهون (۷۷). یون (آند کارو) بدمی. نهون (۷۸). یون (آند کارو) بدمی. نهون (۷۹). یون (آند کارو) بدمی.
نهون (۸۰).

۲. سندم. یون (۸۱). نهون (۸۲). یون (۸۳). یون (۸۴). نهون (۸۵). یون (۸۶). نهون (۸۷).
نهون (۸۸). یون (۸۹). یون (۹۰). نهون (۹۱). یون (۹۲). نهون (۹۳). یون (۹۴). نهون (۹۵).
نهون (۹۶). یون (۹۷). یون (۹۸). نهون (۹۹). یون (۱۰۰). نهون (۱۰۱). یون (۱۰۲). نهون (۱۰۳).
نهون (۱۰۴). یون (۱۰۵). یون (۱۰۶). نهون (۱۰۷). یون (۱۰۸). یون (۱۰۹). نهون (۱۱۰).
نهون (۱۱۱). یون (۱۱۲). نهون (۱۱۳). یون (۱۱۴). یون (۱۱۵). نهون (۱۱۶). یون (۱۱۷).
نهون (۱۱۸). یون (۱۱۹). نهون (۱۲۰). یون (۱۲۱). نهون (۱۲۲). یون (۱۲۳). نهون (۱۲۴).

۳. سندم. نهون (۱۲۵). یون (۱۲۶). یون (۱۲۷). یون (۱۲۸). نهون (۱۲۹). یون (۱۳۰).
نهون (۱۳۱). یون (۱۳۲). یون (۱۳۳). یون (۱۳۴). یون (۱۳۵). یون (۱۳۶). یون (۱۳۷).
نهون (۱۳۸). یون (۱۳۹). یون (۱۴۰). یون (۱۴۱). یون (۱۴۲). یون (۱۴۳). یون (۱۴۴).
نهون (۱۴۵). یون (۱۴۶). یون (۱۴۷). یون (۱۴۸). یون (۱۴۹). یون (۱۵۰). یون (۱۵۱). یون (۱۵۲).

କାନ୍ଦିମାନ୍ଦିଲାଙ୍କାରୀ ପାଇଁ ଏହାରେ କାନ୍ଦିମାନ୍ଦିଲାଙ୍କାରୀ ପାଇଁ

وَمَدْلِيلٍ وَمُعْنَى وَعِبَدٍ. :

٢٠١٣. ۱۰. ۲۰. ۱۹۷۴ء۔ ملیٹری کالج دہلی، دہلی، پاکستان۔

v

وَقَرْبَهُ ١٣ سَنَةً. وَدَلِيلُهُ دَوْسَيْنَ.

۹ سندھ۔ ۱۴۶۷ء۔ رہنہ و میر، فائدہ نالہ نہ قیمت ۶: ۹
 ندیں اے۔ جائیں «سندھ عرب اے۔ نہیں اے۔ ۶۔ ۵۳۔ سندھ عرب اے۔
 رہنہ عرب نیو کاوس۔ موموند طائفہ نیو کاوس۔ کاریمہ نہ سندھ عرب اے۔ دعے-
 ایکھڑے اے۔ فائدہ نہ سندھ عرب اے۔ سلیل نیو کاوس۔ ددشل نیو کاوس۔ ددمکلے-
 اور نیو کاوس۔ اچھرے۔ نیچے۔ نیسے۔ نیسے۔ نیسے۔ فائدہ نیو کاوس۔ لامد دو-
 دو۔ ددشل۔ موموند طائفہ نیو کاوس۔ کاریمہ نہ سندھ عرب اے۔

۱. سندھ. پنجاب. پاکستان. ایڈیشن. س. «معنے»
ایڈیشن کیلئے ہوئے. معنے. معنے دفتر. سندھ کیلئے (پاکستان) : سندھ. دکھنے،
زیارت. دکھنے دینے «معنے». دکھنے اور سندھ. یونیورسٹی (پاکستان) دینے. دکھنے،
ورث. دکھنے کیلئے. دکھنے کیلئے درست. درست دکھنے کیلئے (پاکستان) : پاکستان.
دکھنے پڑھنے. سائنس ریسرچ. ایڈیشن. ریڈ «معنے». حاصلہ. (پاکستان) سندھ
ریڈیو. ریڈ دکھنے کیلئے درست. دکھنے ایڈیشن کیلئے. دکھنے دینے -
(پاکستان).

١١ سعدی. شریعتی. دهخدا. رفیعی. وابحیوس «مدیریت».
مردمی «د. کارپینی» د. مسیحی. نویسنده فلسفه. فرمادنی.

رند (ن). ندره سه. ندوه :: ۶۴۳. دل (ن). (لند) سه.
و ند (ن) سه. ند (ن) سه. ندره سه. ندره سه. ند (ن).
دره سه. ندره سه. ندره سه. و ند (ن) سه. ندره سه. ندره سه.
ند (ن). ::

۱۲ سند (ن). ندره سه. ندره سه (ن). ندره سه (ن). ندره سه.
دره سه. ندره سه (ن) ندره سه :: ندره سه. ندره سه. ندره سه.
ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه.
ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه.
ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه.
ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه.
ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه.

۱۳ سند (ن). ندره سه. ندره سه. ندره سه :: ندره سه.
ندره سه. ندره سه (ن) ندره سه. ندره سه. ندره سه.
ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه.
ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه.
ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه.
ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه.
ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه.

۱۴ سند (ن). ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه.
ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه.
ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه.
ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه.
ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه. ندره سه.

رَسْلَةِ (أَنْ). رَعَدَتْ (بَهْوَى) عَصَمَةُ. دَهْمَةَ تَلْكَهْ (بَهْوَى) عَصَمَةُ. كَاهْلَةَ دَهْمَةَ -
بَهْوَى عَصَمَةُ. :

١٥ سَهْمَةُ. قَاهْلَةُ. دَهْمَةُ. كَاهْلَةُ. فَاهْلَةُ سَهْمَةُ دَهْمَةُ كَاهْلَةُ.
وَهْمَةُ. كَاهْلَةَ كَاهْلَةُ. دَهْمَةَ سَهْمَةُ. كَاهْلَةَ دَهْمَةَ كَاهْلَةُ. دَهْمَةَ كَاهْلَةُ.
رَعَدَةَ (أَنْ). دَهْمَةَ سَهْمَةُ. دَهْمَةَ : ٦٤٣. دَهْمَةَ. (أَنْ دَهْمَةَ) بَهْوَى عَصَمَةُ.
رَعَدَةَ دَهْمَةَ دَهْمَةَ. دَهْمَةَ تَلْكَهْ (أَنْ دَهْمَةَ). كَاهْلَةَ دَهْمَةَ دَهْمَةَ. لَهْ (بَهْوَى). دَهْمَةَ -
بَهْوَى بَهْوَى. دَهْمَةَ طَهْلَةَ (بَهْوَى) عَصَمَةُ. نَهْمَةَ كَاهْلَةُ. وَهْمَةَ دَهْمَةَ. سَهْمَةُ. دَهْمَةَ -
بَهْوَى بَهْوَى. :

١٦ سَهْمَةُ. قَاهْلَةَ سَهْمَةُ. لَهْ (بَهْوَى) أَسَدَةُ. (أَنْ دَهْمَةَ. دَهْمَةَ سَهْمَةُ. كَاهْلَةُ.
رَعَدَةَ سَهْمَةَ دَهْمَةَ دَهْمَةَ : دَهْمَةَ سَهْمَةُ. دَهْمَةَ كَاهْلَةُ. دَهْمَةَ كَاهْلَةُ. دَهْمَةَ كَاهْلَةُ -
كَاهْلَةُ. رَعَدَةَ دَهْمَةَ عَصَمَةُ. دَهْمَةَ تَلْكَهْ (أَنْ بَهْوَى) عَصَمَةُ. كَاهْلَةَ دَهْمَةَ (بَهْوَى) عَصَمَةُ.
دَهْمَةَ كَاهْلَةُ عَصَمَةُ. وَاهْلَةَ دَهْمَةَ عَصَمَةُ. سَهْمَةَ كَاهْلَةُ عَصَمَةُ. دَهْمَةَ كَاهْلَةُ عَصَمَةُ -
أَهْمَةَ كَاهْلَةُ : أَهْمَةَ. سَهْمَةَ دَهْمَةَ دَهْمَةَ. وَاهْمَةَ كَاهْلَةُ. رَعَدَةَ دَهْمَةَ دَهْمَةَ -
أَنْ دَهْمَةَ. دَهْمَةَ (بَهْوَى) عَصَمَةُ. سَهْمَةَ كَاهْلَةَ عَصَمَةُ دَهْمَةَ كَاهْلَةَ (بَهْوَى) عَصَمَةُ. دَهْمَةَ -
أَهْمَةَ كَاهْلَةَ. حَاهْلَةَ دَهْمَةَ عَصَمَةُ. سَهْمَةَ كَاهْلَةَ عَصَمَةُ دَهْمَةَ كَاهْلَةَ. تَلْكَهْ (أَنْ دَهْمَةَ) بَهْوَى عَصَمَةُ :
أَهْمَةَ كَاهْلَةُ. سَهْمَةَ دَهْمَةَ دَهْمَةَ. حَاهْلَةَ (أَنْ دَهْمَةَ). حَاهْلَةَ (أَنْ دَهْمَةَ) بَهْوَى عَصَمَةُ. دَهْمَةَ -
أَهْمَةَ كَاهْلَةُ. كَاهْلَةَ دَهْمَةَ عَصَمَةُ. :

١٧ سَهْمَةَ كَاهْلَةُ. قَاهْلَةَ سَهْمَةُ. رَعَدَةَ دَهْمَةَ. وَاهْلَةَ دَهْمَةَ كَاهْلَةُ : ٦٣٦ دَهْمَةَ.
دَهْمَةَ كَاهْلَةُ. حَاهْلَةَ دَهْمَةَ دَهْمَةَ. لَهْ (أَنْ دَهْمَةَ). دَهْمَةَ كَاهْلَةُ. سَهْمَةَ دَهْمَةَ كَاهْلَةَ دَهْمَةَ.
رَعَدَةَ دَهْمَةَ (بَهْوَى) عَصَمَةُ. دَهْمَةَ تَلْكَهْ (أَنْ بَهْوَى) عَصَمَةُ دَهْمَةَ (بَهْوَى) عَصَمَةُ. دَهْمَةَ -
أَهْمَةَ كَاهْلَةَ. حَاهْلَةَ دَهْمَةَ عَصَمَةُ. سَهْمَةَ كَاهْلَةَ عَصَمَةُ دَهْمَةَ كَاهْلَةَ. تَلْكَهْ (أَنْ دَهْمَةَ) بَهْوَى عَصَمَةُ :
أَهْمَةَ كَاهْلَةُ. سَهْمَةَ دَهْمَةَ دَهْمَةَ. حَاهْلَةَ (أَنْ دَهْمَةَ). حَاهْلَةَ (أَنْ دَهْمَةَ) بَهْوَى عَصَمَةُ. دَهْمَةَ -
أَهْمَةَ كَاهْلَةُ. كَاهْلَةَ دَهْمَةَ عَصَمَةُ. :

١٨ سَهْمَةُ. قَاهْلَةُ كَاهْلَةُ. (أَنْ دَهْمَةَ) كَاهْلَةَ سَهْمَةُ. دَهْمَةَ دَهْمَةَ.

أَنْدَرْ دَرْ كَبَّهُو. سَعْ. تَسْدِيرْ. سَلْكَهُو (٤٤) :: سَلْكَهُو. دَلْكَهُو.
 ٢٥٦. سَدْ كَهْ دَرْ كَهْ. سَدْ كَهْ أَنْدَرْ. كَهْ (أَنْدَرْ كَهْ) أَرْ دَرْ. سَدْ دَرْ.
 دَرْ. سَدْ دَرْ كَهْ. سَدْ دَرْ كَهْ دَرْ دَرْ. دَرْ دَرْ كَهْ دَرْ كَهْ :: دَلْ دَرْ.
 دَرْ كَهْ دَرْ كَهْ. سَدْ (أَنْدَرْ كَهْ). دَلْ دَرْ. دَلْ دَرْ. فَالْ دَرْ. (٣٦) سَدْ دَرْ.
 دَرْ (أَنْدَرْ كَهْ). تَسْدِيرْ دَلْ دَرْ كَهْ دَرْ كَهْ. دَلْ دَرْ كَهْ دَلْ دَرْ كَهْ دَرْ كَهْ.

٢٧. ::

١٩ سَسْ. سَسْ (٢٦). دَلْ دَلْ كَهْ. دَلْ دَلْ كَهْ. فَالْ سَسْ سَسْ سَسْ سَسْ.
 كَهْ دَلْ دَلْ كَهْ. كَهْ دَلْ دَلْ كَهْ دَلْ دَلْ كَهْ. سَسْ سَسْ كَهْ. سَسْ دَلْ دَلْ دَلْ كَهْ.
 دَلْ دَلْ كَهْ. سَسْ دَلْ دَلْ كَهْ. سَسْ دَلْ دَلْ كَهْ. سَسْ دَلْ دَلْ كَهْ ::

٢٠ دَلْ دَلْ كَهْ. دَلْ دَلْ كَهْ. كَهْ دَلْ دَلْ كَهْ. تَسْدِيرْ دَلْ دَلْ كَهْ. دَلْ دَلْ كَهْ -
 (سَسْ). سَسْ دَلْ دَلْ دَلْ كَهْ. سَسْ دَلْ دَلْ كَهْ. سَسْ دَلْ دَلْ كَهْ. دَلْ دَلْ كَهْ. دَلْ دَلْ كَهْ -
 دَلْ دَلْ كَهْ. سَسْ دَلْ دَلْ كَهْ. دَلْ دَلْ كَهْ دَلْ دَلْ كَهْ. دَلْ دَلْ كَهْ ::

٢٨

٢١ سَسْ دَلْ دَلْ كَهْ دَلْ دَلْ كَهْ. دَلْ دَلْ كَهْ دَلْ دَلْ كَهْ. سَسْ دَلْ دَلْ كَهْ.
 دَلْ دَلْ كَهْ. سَسْ دَلْ دَلْ كَهْ. سَسْ دَلْ دَلْ كَهْ دَلْ دَلْ كَهْ. سَسْ دَلْ دَلْ كَهْ -
 دَلْ دَلْ كَهْ. سَسْ دَلْ دَلْ كَهْ. سَسْ دَلْ دَلْ كَهْ (أَنْدَرْ كَهْ). فَالْ سَسْ دَلْ دَلْ كَهْ. دَلْ دَلْ كَهْ دَلْ دَلْ كَهْ -
 دَلْ دَلْ كَهْ. سَسْ دَلْ دَلْ كَهْ دَلْ دَلْ كَهْ. دَلْ دَلْ كَهْ دَلْ دَلْ كَهْ. دَلْ دَلْ كَهْ دَلْ دَلْ كَهْ. سَسْ دَلْ دَلْ كَهْ ::
 دَلْ دَلْ كَهْ. سَسْ دَلْ دَلْ كَهْ دَلْ دَلْ كَهْ. سَسْ دَلْ دَلْ كَهْ كَهْ. سَسْ دَلْ دَلْ كَهْ كَهْ. فَالْ سَسْ دَلْ دَلْ كَهْ -
 دَلْ دَلْ كَهْ. سَسْ دَلْ دَلْ دَلْ دَلْ كَهْ دَلْ دَلْ كَهْ. دَلْ دَلْ كَهْ كَهْ. سَسْ دَلْ دَلْ دَلْ كَهْ كَهْ. فَالْ دَلْ دَلْ كَهْ -
 دَلْ دَلْ كَهْ كَهْ. حَاسْ دَلْ دَلْ دَلْ كَهْ. وَسَدْ دَلْ دَلْ دَلْ كَهْ. :: سَسْ دَلْ دَلْ كَهْ. سَسْ دَلْ دَلْ كَهْ -

၃၂။ ၆၁။ ၅၁။ ၄၁။ ၃၁။ ၂၁။ ၁၁။ ၀၁။

۲۶ - ل. ۱۷. ۱۸. ۱۹. ۲۰. ۲۱. ۲۲. ۲۳. ۲۴. ۲۵.

ریزی. واسنده (۶۴). ۶۴۳. سلوب. رند (۱۰). واسنده.
رند دسر. رند دوزن. قایم بند بند. واند (۱۰) بند. ندرود بند.
ریز. ۶۳۰ بند. ند (۱۰). ندد (۱۰) در (۱۰). ندد (۱۰) در (۱۰). ۶۳۰
ریز. رند دوزن. ند (۱۰) در (۱۰). ند (۱۰). واند (۱۰) سر (۱۰). ::
۲۵ سندی. ۶۱۹. واند (۱۰). واند (۱۰) دند. ۶۱۹. واند (۱۰).
ویز مردم. رند دند. زند (۱۰) دند (۱۰). رند (۱۰). زند (۱۰).
رنده رند (۱۰). رند دند (۱۰). ندد (۱۰) هر ۷۶ بند. کند (۱۰).
درست (۱۰) بند. ند (۱۰) بند. واند (۱۰) بند. سند (۱۰) بند. ندد (۱۰) بند.
ندد (۱۰) بند (۱۰) بند :: سند (۱۰). ۶۴۰. واند (۱۰). واند (۱۰) دند.
زند (۱۰). واند (۱۰). واند (۱۰). رند دند. زند (۱۰) دند (۱۰). زند (۱۰).
نند کند (۱۰) بند (۱۰). زند (۱۰). واند (۱۰). واند (۱۰). ۶۴۰. رند دند.
زند (۱۰) بند (۱۰). نند (۱۰). نند (۱۰) بند (۱۰). نند (۱۰). ::

۲۶. ملایر دهند (بهره). تاریخ دهند. دهند (جی) دهند (بهره). دهند (پل) دهند.
دهند. رند (آند). قارچهای. سفید بهره. سکونت سه. گزنهای. رند (پل) بهره.
دهند. طاولهای دهند (بهره). مولدهای دهند (بهره) ::

۲۷. سرمهای آند. جای دهند (بهره). دادهای آند (بهره). مس طبلهای آند.
دهند. رند آند. قارچهای. سفید بهره. سکونت سه. گزنهای. رند (پل) بهره.
دهند. سرمهای دهند (بهره). دهند (آند). سرمهای آند (بهره).
سکونت سه. گزنهای. سلسیهای دهند (بهره). سرمهای دهند (بهره) ::
دهند (آند). دلیل کلهای آند. سفید روند (بهره). ۶۴۳۰. واپس دهند (بهره).
دهند (آند). سرمهای دهند (بهره). دهند (آند). دهند (آند). دهند (آند) ::
۲۸. س. سی آند. هائوس دهند. س. سرمهای دهند (آند). س.
سرمهای دهند (آند). س. س. سرمهای دهند (آند). س. س. ولهای دهند (آند).
کلهای دهند (آند). س. س. ولهای دهند (آند). س. س. جایزهای دهند (آند).
وردهای دهند (آند). س. س. سرمهای دهند (آند). س. س. دهند (آند).
دهند (آند). س. س. س. ولهای دهند (آند). س. س. دهند (آند). س. س. دهند (آند).
دهند (آند). س. س. ولهای دهند (آند). س. س. ولهای دهند (آند). س. س. دهند (آند).
دهند (آند). س. س. ولهای دهند (آند). س. س. دهند (آند) ::

۲۹. ه. ه. آند (آند). ولهای دهند (آند). (آند) (آند) (آند).
سلیمانی دهند (آند). (آند) (آند). مدرغهای دهند (آند) :: ه. ه. آند (آند).
لهای دهند (آند). س. س. دهند (آند). (آند) (آند). (آند) (آند). مس طبلهای آند.

دند. رندان. دندان. ملحن «سون». حسن. حسن. (دندان).
حسن. حسن. حسن. دندان. دندان. حسن. حسن. حسن.
ددان. ددان. ددان (ددان) (ددان). ددان. ددان. ددان.
دادان. ددان. ددان. ددان. ددان. ددان. ددان. ددان.
دادان. ددان. ددان. ددان. ددان. ددان. ددان.

٣١ سندن. سندن. سندن. سندن. سندن. سندن. سندن.
سندن. سندن. سندن. سندن. سندن. سندن. سندن.

٣٢ سندن. سندن. سندن. سندن. سندن. سندن.
سندن. سندن. سندن. سندن. سندن. سندن. سندن.

٣٣ سندن. سندن. سندن. سندن. سندن. سندن.
سندن. سندن. سندن. سندن. سندن. سندن. سندن.

عَصَمِيُّ (أَوْسَمِيُّ) بَهْرَوْ. قَسَّمَهْرَوْ. كَسَّمَهْرَوْ. كَسَّمَهْرَوْ. كَسَّمَهْرَوْ.

۳۴۰ موسیٰ اُد. سارع ۶۴. (سید علی) موسیٰ اُد. موسیٰ اُد.
موسیٰ اُد. موسیٰ اُد. موسیٰ اُد. موسیٰ اُد. موسیٰ اُد. موسیٰ اُد.
موسیٰ اُد. موسیٰ اُد. موسیٰ اُد. موسیٰ اُد. موسیٰ اُد. موسیٰ اُد.
موسیٰ اُد. موسیٰ اُد. موسیٰ اُد. موسیٰ اُد. موسیٰ اُد. موسیٰ اُد.
موسیٰ اُد. موسیٰ اُد. موسیٰ اُد. موسیٰ اُد. موسیٰ اُد. موسیٰ اُد.
موسیٰ اُد. موسیٰ اُد. موسیٰ اُد. موسیٰ اُد. موسیٰ اُد. موسیٰ اُد.

۳۵ نویسنده‌اند. واپسی‌های نویسنده‌اند. (سد) چهارم. (سد) پنجم. (سد) ششم. (سد) هفتم. (سد) هشتم. (سد) نهم. (سد) دهم. (سد) یازدهم. (سد) بیست و یکم. (سد) بیست و دویم. (سد) بیست و سوم. (سد) بیست و چهارم. (سد) بیست و پنجم. (سد) بیست و ششم. (سد) بیست و هفتم. (سد) بیست و هشت. (سد) بیست و نهم. (سد) بیست و بیست. (سد) بیست و بیست و یکم. (سد) بیست و بیست و دویم. (سد) بیست و بیست و سوم. (سد) بیست و بیست و چهارم. (سد) بیست و بیست و پنجم. (سد) بیست و بیست و ششم. (سد) بیست و بیست و هفتم. (سد) بیست و بیست و هشت. (سد) بیست و بیست و نهم. (سد) بیست و بیست و بیست. (سد) بیست و بیست و بیست و یکم. (سد) بیست و بیست و بیست و دویم. (سد) بیست و بیست و بیست و سوم. (سد) بیست و بیست و بیست و چهارم. (سد) بیست و بیست و بیست و پنجم. (سد) بیست و بیست و بیست و ششم. (سد) بیست و بیست و بیست و هفتم. (سد) بیست و بیست و بیست و هشت. (سد) بیست و بیست و بیست و نهم. (سد) بیست و بیست و بیست و بیست. (سد) بیست و بیست و بیست و بیست و یکم. (سد) بیست و بیست و بیست و بیست و دویم. (سد) بیست و بیست و بیست و بیست و سوم. (سد) بیست و بیست و بیست و بیست و چهارم. (سد) بیست و بیست و بیست و بیست و پنجم. (سد) بیست و بیست و بیست و بیست و ششم. (سد) بیست و بیست و بیست و بیست و هفتم. (سد) بیست و بیست و بیست و بیست و هشت. (سد) بیست و بیست و بیست و بیست و نهم. (سد) بیست و بیست و بیست و بیست و بیست. (سد) بیست و بیست و بیست و بیست و بیست و یکم. (سد) بیست و بیست و بیست و بیست و بیست و دویم. (سد) بیست و بیست و بیست و بیست و بیست و سوم. (سد) بیست و بیست و بیست و بیست و بیست و چهارم. (سد) بیست و بیست و بیست و بیست و بیست و پنجم. (سد) بیست و بیست و بیست و بیست و بیست و ششم. (سد) بیست و بیست و بیست و بیست و بیست و هفتم. (سد) بیست و بیست و بیست و بیست و بیست و هشت. (سد) بیست و بیست و بیست و بیست و بیست و نهم. (سد) بیست و بیست و بیست و بیست و بیست و بیست.

۳۵ نهندی اند. واپسی دارد (پلو). داده اند (پلو). صد طبله اند.
درخند. رند اند (پلو). پنجه اند. چشم اند. سکه اند. یعنی. رند اند (پلو).
مداد اند. هزار بار طرح داشتند :: مهندی اند. واپسی دارد (پلو).
پنهان (پنهان) اند (پلو). صد طبله اند. دند اند. رند اند (پلو). پنهان (پنهان) داشتند ::
سکه اند. یعنی. سکه اند (پنهان). هزار بار طرح داشتند ::

٣٧. و«جیسٹ». ورلکھندرائی. سجنودند(۶۴). خاندروه(۶۷). سـ
مدبره(۶۸). قـ(۶۹). سـ(۷۰). اـ(۷۱). خاندیلمـ(۷۲). نـ(۷۳)؛

٣٨ اـ(۷۴). سـ(۷۵). اـ(۷۶). سـ(۷۷). اـ(۷۸). سـ(۷۹). اـ(۸۰).
اـ(۸۱). سـ(۸۲). اـ(۸۳). اـ(۸۴). اـ(۸۵). اـ(۸۶). وـ(۸۷). وـ(۸۸).
اـ(۸۹). وـ(۹۰). اـ(۹۱). وـ(۹۲). اـ(۹۳). خـ(۹۴). طـ(۹۵).
اـ(۹۶). اـ(۹۷). خـ(۹۸). وـ(۹۹). اـ(۱۰۰). اـ(۱۰۱). اـ(۱۰۲).
اـ(۱۰۳). خـ(۱۰۴). مـ(۱۰۵). اـ(۱۰۶). اـ(۱۰۷). اـ(۱۰۸).
وـ(۱۰۹). وـ(۱۱۰). اـ(۱۱۱). اـ(۱۱۲). نـ(۱۱۳). نـ(۱۱۴).
وـ(۱۱۵). نـ(۱۱۶). نـ(۱۱۷). نـ(۱۱۸). نـ(۱۱۹). نـ(۱۱۱۰).
وـ(۱۱۱۱). نـ(۱۱۱۲). نـ(۱۱۱۳). نـ(۱۱۱۴). نـ(۱۱۱۵).

٣٩ (۱۱۱۶). سـ(۱۱۱۷). سـ(۱۱۱۸). سـ(۱۱۱۹). سـ(۱۱۱۱۰).
سـ(۱۱۱۱۱). سـ(۱۱۱۱۲). سـ(۱۱۱۱۳). سـ(۱۱۱۱۴). سـ(۱۱۱۱۵).
سـ(۱۱۱۱۶). سـ(۱۱۱۱۷). سـ(۱۱۱۱۸). سـ(۱۱۱۱۹). سـ(۱۱۱۱۱۰).
سـ(۱۱۱۱۱۱). سـ(۱۱۱۱۱۲). سـ(۱۱۱۱۱۳). سـ(۱۱۱۱۱۴). سـ(۱۱۱۱۱۵).
سـ(۱۱۱۱۱۶). سـ(۱۱۱۱۱۷). سـ(۱۱۱۱۱۸). سـ(۱۱۱۱۱۹). سـ(۱۱۱۱۱۱۰).
سـ(۱۱۱۱۱۱۱). سـ(۱۱۱۱۱۱۲). سـ(۱۱۱۱۱۱۳). سـ(۱۱۱۱۱۱۴). سـ(۱۱۱۱۱۱۵).
سـ(۱۱۱۱۱۱۶). سـ(۱۱۱۱۱۱۷). سـ(۱۱۱۱۱۱۸). سـ(۱۱۱۱۱۱۹). سـ(۱۱۱۱۱۱۱۰).

سـ(۱۱۱۱۱۱۱۱). سـ(۱۱۱۱۱۱۱۲). سـ(۱۱۱۱۱۱۱۳). سـ(۱۱۱۱۱۱۱۴). سـ(۱۱۱۱۱۱۱۵).
سـ(۱۱۱۱۱۱۱۶). سـ(۱۱۱۱۱۱۱۷). سـ(۱۱۱۱۱۱۱۸). سـ(۱۱۱۱۱۱۱۹). سـ(۱۱۱۱۱۱۱۱۰).

۴۰. سندھی۔ مدھلی صدھ۔ مدھلی گی۔ گدھلیو سعی۔ سعی سندھ سندھ دار۔
اندھلی سعی۔ دھدھر لی سندھ دار۔ چھلی گی۔ گی۔ دلی ماندھ دار۔
مدھلی دو دھلی۔ چالی اندھلی۔ مدھلی (مدھلی) دو دھلی۔ گھنی دھلی۔
مع «س» (س) گھنی۔

۴۳۰ و سهندیز. چند پنجه ندیم بود. ندویم «ندیم» بود. ندیم بود :
و چه. سینه نیم بود. ندویم. ندویم داد. (ندیم اگر بخواهد : سندیز).
که اند که. ندویم. ندویم. ندویم :: دلخواه داشت. ندویم. ندویم داد -
ا. سیاه که. ندویم. ندویم داد. ندویم :: ندویم. ندویم. ندویم داد.

۲۱ کسری و میتوانیم این را با نظریه ای داشت که میتواند در اینجا مذکور شود: (نیز) رعایت کسری و میتواند این را با نظریه ای داشت که میتواند در اینجا مذکور شود: (نیز)

۷۰ (۴۶) چلچڑی کو سنبھالنے والے (سنبھالنے والے) ۔

၁၆၂ အုပ်သူး (မှိုင်းသူး) သုနေ (၁၃၆-၄) (၁၅)

କାନ୍ଦିଲ ରାତରି ପାଇଁ ଏହାର ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର
ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର

Digitized by srujanika@gmail.com

۹. سے سارے ایساں اور اسے (۱۴) کا (۱۴) نام دیا جائے۔

۱۶۔ ۱۴۰۷ء (سوسنیوں کا عالم) میں ایک ریاستیں تھیں جو اپنے سرحدوں پر اسلامی حکومت کے خلاف نظر تھیں۔

ମୁହଁରେ କାହିଁଏବେଳେ କାହିଁଏବେଳେ କାହିଁଏବେଳେ

፳፻፲፭ |

॥६) ॥^{१५} ॥६) ॥६) ॥६) ॥६) ॥६) ॥६) ॥६) ॥६) ॥६) ॥६)

॥) କର ॥) (ମାତ୍ରାଲାପିଳ) କର (ନୁହା - ୩୫)

کو۔ پڑھوں گے : [سے لپٹا سوچوں سے ۱۶ جون ۲۰۰۷ء۔

ପୁଣ୍ୟ-ରୂପ-ବିନ୍ଦୁ ॥ ୩୫ ॥ ୧୮
କାଳେ ଏହାରୁ କାହାରୁ ଏହାରୁ
ତା ।

ପୁଣ୍ୟ-ରୂପ-ବିନ୍ଦୁ ॥ ୩୬ ॥ ୧୯
କାଳେ ଏହାରୁ କାହାରୁ ଏହାରୁ
ତା ।

ପୁଣ୍ୟ-ରୂପ-ବିନ୍ଦୁ ॥ ୩୭ ॥ ୨୦
କାଳେ ଏହାରୁ କାହାରୁ ଏହାରୁ
ତା ।

ପୁଣ୍ୟ-ରୂପ-ବିନ୍ଦୁ ॥ ୩୮ ॥ ୨୧
କାଳେ ଏହାରୁ କାହାରୁ ଏହାରୁ
ତା ।

ପୁଣ୍ୟ-ରୂପ-ବିନ୍ଦୁ ॥ ୩୯ ॥ ୨୨
କାଳେ ଏହାରୁ କାହାରୁ ଏହାରୁ
ତା ।

ପୁଣ୍ୟ-ରୂପ-ବିନ୍ଦୁ ॥ ୪୦ ॥ ୨୩
କାଳେ ଏହାରୁ କାହାରୁ ଏହାରୁ
ତା ।

ପୁଣ୍ୟ-ରୂପ-ବିନ୍ଦୁ ॥ ୪୧ ॥ ୨୪
କାଳେ ଏହାରୁ କାହାରୁ ଏହାରୁ
ତା ।

ପୁଣ୍ୟ-ରୂପ-ବିନ୍ଦୁ ॥ ୪୨ ॥ ୨୫
କାଳେ ଏହାରୁ କାହାରୁ ଏହାରୁ
ତା ।

ପୁଣ୍ୟ-ରୂପ-ବିନ୍ଦୁ ॥ ୪୩ ॥ ୨୬
କାଳେ ଏହାରୁ କାହାରୁ ଏହାରୁ
ତା ।

ପୁଣ୍ୟ-ରୂପ-ବିନ୍ଦୁ ॥ ୪୪ ॥ ୨୭
କାଳେ ଏହାରୁ କାହାରୁ ଏହାରୁ
ତା ।

ପୁଣ୍ୟ-ରୂପ-ବିନ୍ଦୁ ॥ ୪୫ ॥ ୨୮
କାଳେ ଏହାରୁ କାହାରୁ ଏହାରୁ
ତା ।

ପୁଣ୍ୟ-ରୂପ-ବିନ୍ଦୁ ॥ ୪୬ ॥ ୨୯
କାଳେ ଏହାରୁ କାହାରୁ ଏହାରୁ
ତା ।

ପୁଣ୍ୟ-ରୂପ-ବିନ୍ଦୁ ॥ ୪୭ ॥ ୩୦
କାଳେ ଏହାରୁ କାହାରୁ ଏହାରୁ
ତା ।

୧୦- ୧୩ । କାନ୍ତିର ପାଦର ଶରୀରରେ କାନ୍ତିର ପାଦର
 କାନ୍ତିର ପାଦର ଶରୀରରେ କାନ୍ତିର ପାଦର । କାନ୍ତିର
 ପାଦର ଶରୀରରେ କାନ୍ତିର ପାଦର କାନ୍ତିର ପାଦର
 କାନ୍ତିର ପାଦର ଶରୀରରେ କାନ୍ତିର ପାଦର ।

و سهند . سعد . [۹۰]

۱۳- میں اس سلسلہ کا ابتداء ۱۴۰۹ء میں تھا جو اپنے پیغمبر اور اپنے نبیوں کے نام پر تھا۔ اس سلسلہ کا ابتداء ۱۴۰۹ء میں تھا جو اپنے پیغمبر اور اپنے نبیوں کے نام پر تھا۔

૧૫૬-૧૫૭

હિંદુ-શ્રી ॥૧૬૬ ૯૮ અપણો ઇન્દ્રજિત ચ ૧૬૭ (સ્વ) . ૧૩
 ૧૦ ॥૧૬૮ કો હો ॥ સુલાલ આસુસ (સ્વ) ॥
 -૧૧ ૧૬૯ ચ ૧૬૯ ॥ ૧૨ ૧૭૦ ૧૭૦ (સ્વ) ॥ પ્રેરણ આસુસ
 ॥ (૧૭૧ ૧૭૧) ॥ વા-સાસાય-સ્વ-સ્વ-સ્વ ॥ ચ ૧૭૨ ૧૭૨ આસ
 ॥ ૧૭૩ ૧૭૩ ચ રિખાય-સ-સ ॥ આસ પ્રા ક રણાલ દ્વારા
 સ (સ્વ) ॥ લ-સાય-સ ॥ ચ ૧૭૪ ૧૭૪ ॥ ચાલ રણાલ એટ
 ૧૭૫ ૧૭૫ ક લાલ-સાય-સ ॥ વાંદું વાંદું વાંદું વાંદું વાંદું
 રાં (સ્વ) ॥
 ૧૭૬ ૧૭૬ કો ॥ ૧૭૭ ૧૭૭ સાય-સાય-સાય-સ ॥
 ઓમસ-સ ઓમસ-સ (સ્વ) ॥ વાંદું ૧૭૮ ૧૭૮
 ૧૭૯ ૧૭૯ સ્વ ૧૮૦ ૧૮૦ ૧૮૦ ૧૮૦ ૧૮૦ ૧૮૦ ૧૮૦ ૧૮૦ ૧૮૦
 ૧૮૧ ૧૮૧ ઓમસ-સ ઓમસ-સ (સ્વ) ॥ એટાંદું એટાંદું એટાંદું એટાંદું
 એટાંદું ૧૮૨ ૧૮૨ ઓમસ-સ ૧૮૩ ૧૮૩ ૧૮૩ ૧૮૩ ૧૮૩ ૧૮૩ ૧૮૩ ૧૮૩
 ૧૮૪ ૧૮૪ ઓમસ-સ ૧૮૫ ૧૮૫ ૧૮૫ ૧૮૫ ૧૮૫ ૧૮૫ ૧૮૫ ૧૮૫ ૧૮૫
 ૧૮૬ ૧૮૬ ઓમસ-સ ૧૮૭ ૧૮૭ ૧૮૭ ૧૮૭ ૧૮૭ ૧૮૭ ૧૮૭ ૧૮૭ ૧૮૭
 ૧૮૮ ૧૮૮ ઓમસ-સ ૧૮૯ ૧૮૯ ૧૮૯ ૧૮૯ ૧૮૯ ૧૮૯ ૧૮૯ ૧૮૯ ૧૮૯
 ૧૯૦ ૧૯૦ ઓમસ-સ ૧૯૧ ૧૯૧ ૧૯૧ ૧૯૧ ૧૯૧ ૧૯૧ ૧૯૧ ૧૯૧ ૧૯૧

۱۸- (ع) سو ۱۱۷ نہ سلسلہ ۱۵۰ میں اپنے ایک
۱۵۹) رسدید کو تھا کہ ۱۱۷ پر ۱۱۶ کے ساتھ-ٹک
۱۱۸) کے اعلیٰ پر ۱۱۷ کا اعلیٰ پر ۱۱۸ کے ساتھ-ٹک
۱۱۹) کے اعلیٰ پر ۱۱۷ کا اعلیٰ پر ۱۱۸ کے ساتھ-ٹک
۱۲۰) کے اعلیٰ پر ۱۱۷ کا اعلیٰ پر ۱۱۸ کے ساتھ-ٹک

۔ ۱۶) ایساں کو اپنے دل میں پہنچا کر جس سے اپنے دل کو بخوبی کرنے کا شکار ہے۔

۱۷) ایساں کو اپنے دل میں پہنچا کر جس سے اپنے دل کو بخوبی کرنے کا شکار ہے۔

۱۸) ایساں کو اپنے دل میں پہنچا کر جس سے اپنے دل کو بخوبی کرنے کا شکار ہے۔

۱۹) سب سے بخوبی کرنے کے لئے اپنے دل کو بخوبی کرنے کا شکار ہے۔

۲۰) سب سے بخوبی کرنے کے لئے اپنے دل کو بخوبی کرنے کا شکار ہے۔

۲۱) سب سے بخوبی کرنے کے لئے اپنے دل کو بخوبی کرنے کا شکار ہے۔

۲۲) سب سے بخوبی کرنے کے لئے اپنے دل کو بخوبی کرنے کا شکار ہے۔

۲۳) سب سے بخوبی کرنے کے لئے اپنے دل کو بخوبی کرنے کا شکار ہے۔

۲۴) سب سے بخوبی کرنے کے لئے اپنے دل کو بخوبی کرنے کا شکار ہے۔

۲۵) سب سے بخوبی کرنے کے لئے اپنے دل کو بخوبی کرنے کا شکار ہے۔

۲۶) سب سے بخوبی کرنے کے لئے اپنے دل کو بخوبی کرنے کا شکار ہے۔

۲۷) سب سے بخوبی کرنے کے لئے اپنے دل کو بخوبی کرنے کا شکار ہے۔

۲۸) سب سے بخوبی کرنے کے لئے اپنے دل کو بخوبی کرنے کا شکار ہے۔

۲۹) سب سے بخوبی کرنے کے لئے اپنے دل کو بخوبی کرنے کا شکار ہے۔

۳۰) سب سے بخوبی کرنے کے لئے اپنے دل کو بخوبی کرنے کا شکار ہے۔

(سے اپنے دل کو بخوبی کرنے کا شکار ہے)

۱۰۰- ۷۶ کو لعلیں گاہ مارے (۷۶) سرسر احمد (۷۶)
وادی (سرسر والو) .. ۷۷ کو وہیں سرسر
۷۸ کو ایسا گز نہیں ۷۸ کو .. لعلیں گاہ مارے (۷۸)
- ۷۹ سے دلیل ہے اس طور پر ۷۹ گز
عدالتی .. ۷۹ کو .. ۸۰ گز سرسر کو ۷۹ ..
سرسر .. (سرسر کو ۸۰ گز مکانیکی سے
۸۱ گز اپنے اپنے گز .. (بڑے گز سے
۸۲ گز .. ۸۳ گز کسری .. ۸۴ (کھانا)
۸۵) (سونے کیلئے ۸۵ کو رہا۔ ۸۶) (سونے
کیلئے ۸۷ کو سونے کیلئے (سونے کیلئے ۸۸)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਨਕ ਮਿਸ਼ਨ ਸੀਰੀਜ਼ ॥ ੧੯੭੯ ॥

سـعـدـوـرـهـ اـسـمـهـ دـهـ دـهـ (وـاـمـ) ۱۱۹ ۱۶۷
 کـوـ) ۱۶۸) تـلـهـ رـاـسـ دـوـلـهـ دـهـ دـهـ (دـهـ)
 ۱۲۰ سـهـ کـ (کـ) ۱۲۱ وـاـمـ سـعـدـهـ دـهـ دـهـ ۱۲۲
 وـهـ مـهـ دـهـ دـهـ (دـهـ) کـ وـاـمـ سـهـ ۱۲۳
 ۱۲۴ وـهـ سـهـ سـهـ (دـهـ) دـهـ دـهـ ۱۲۵ سـهـ ۱۲۶
 دـهـ دـهـ دـهـ دـهـ (دـهـ) دـهـ دـهـ ۱۲۷ سـهـ ۱۲۸
 دـهـ دـهـ دـهـ دـهـ (دـهـ) دـهـ دـهـ ۱۲۹ دـهـ دـهـ ۱۳۰
 دـهـ دـهـ دـهـ دـهـ (دـهـ) دـهـ دـهـ ۱۳۱ دـهـ دـهـ ۱۳۲ دـهـ دـهـ ۱۳۳
 دـهـ دـهـ دـهـ دـهـ (دـهـ) دـهـ دـهـ ۱۳۴ دـهـ دـهـ ۱۳۵ دـهـ دـهـ ۱۳۶
 دـهـ دـهـ دـهـ دـهـ (دـهـ) دـهـ دـهـ ۱۳۷ دـهـ دـهـ ۱۳۸ دـهـ دـهـ ۱۳۹
 دـهـ دـهـ دـهـ دـهـ (دـهـ) دـهـ دـهـ ۱۴۰ دـهـ دـهـ ۱۴۱ دـهـ دـهـ ۱۴۲
 دـهـ دـهـ دـهـ دـهـ (دـهـ) دـهـ دـهـ ۱۴۳ دـهـ دـهـ ۱۴۴ دـهـ دـهـ ۱۴۵
 دـهـ دـهـ دـهـ دـهـ (دـهـ) دـهـ دـهـ ۱۴۶ دـهـ دـهـ ۱۴۷ دـهـ دـهـ ۱۴۸
 دـهـ دـهـ دـهـ دـهـ (دـهـ) دـهـ دـهـ ۱۴۹ دـهـ دـهـ ۱۵۰ دـهـ دـهـ ۱۵۱
 دـهـ دـهـ دـهـ دـهـ (دـهـ) دـهـ دـهـ ۱۵۲ دـهـ دـهـ ۱۵۳ دـهـ دـهـ ۱۵۴
 دـهـ دـهـ دـهـ دـهـ (دـهـ) دـهـ دـهـ ۱۵۵ دـهـ دـهـ ۱۵۶ دـهـ دـهـ ۱۵۷
 دـهـ دـهـ دـهـ دـهـ (دـهـ) دـهـ دـهـ ۱۵۸ دـهـ دـهـ ۱۵۹ دـهـ دـهـ ۱۶۰

نہیں اور () کے لئے (لامبے) کو ملدوں (۱۶) کو
 لامبے (لامبے) کو (لامبے) کو (لامبے) کو
 کو ادھر پڑا (بونوں :: سو ۱۶ ۱۳ کو کو کو) :: کو
 کو + راست اعلیٰ ووس (۱۷) کو کو کو کو
 سو ۱۷ ۱۸ ووس کو کو کو کو (کو دنی سعی
 کو ۱۹-۲۰ (کو اعلیٰ) (کو وس کو کو وس) کو
 ۲۱-۲۲ :: سو ۱۶ سو ۱۷ کو کو دنی وارع
 ۱۶ ۱۷ و ۱۸ کو اعلیٰ (کو) :: کو کو سو
 ۱۹ کو
 کو کو کو کو کو کو کو کو کو کو کو کو کو کو کو کو

۱۵۰) کو ۹۷۶ سع (سون سارو راس-
کو ۹۷۷) (سون طور راس-سرو ۹۷۸) سارو
کو ۹۷۸) کو ۹۷۹) سون سو ۹۷۹) و ۹۸۰) سارو
کو ۹۸۰) سون سو ۹۸۰) کو ۹۸۱) سارو
کو ۹۸۲) سون سو ۹۸۲) کو ۹۸۳) سارو
کو ۹۸۴) سون سو ۹۸۴) کو ۹۸۵) سارو
کو ۹۸۵) سون سو ۹۸۵) کو ۹۸۶) سارو
کو ۹۸۶) سون سو ۹۸۶) کو ۹۸۷) سارو
کو ۹۸۷) سون سو ۹۸۷) کو ۹۸۸) سارو
کو ۹۸۸) سون سو ۹۸۸) کو ۹۸۹) سارو
کو ۹۸۹) سون سو ۹۸۹) کو ۹۹۰) سارو
کو ۹۹۰) سون سو ۹۹۰) کو ۹۹۱) سارو
کو ۹۹۱) سون سو ۹۹۱) کو ۹۹۲) سارو
کو ۹۹۲) سون سو ۹۹۲) کو ۹۹۳) سارو
کو ۹۹۳) سون سو ۹۹۳) کو ۹۹۴) سارو
کو ۹۹۴) سون سو ۹۹۴) کو ۹۹۵) سارو
کو ۹۹۵) سون سو ۹۹۵) کو ۹۹۶) سارو
کو ۹۹۶) سون سو ۹۹۶) کو ۹۹۷) سارو
کو ۹۹۷) سون سو ۹۹۷) کو ۹۹۸) سارو
کو ۹۹۸) سون سو ۹۹۸) کو ۹۹۹) سارو
کو ۹۹۹) سون سو ۹۹۹) کو ۱۰۰۰) سارو

۹۰ (۹۹۹)

۹۱) سارو کو ۱۰۰۱) سون سو ۱۰۰۲) کو ۱۰۰۳)
کو ۱۰۰۴) سون سو ۱۰۰۵) کو ۱۰۰۶) سارو
کو ۱۰۰۷) سون سو ۱۰۰۸) کو ۱۰۰۹) سارو
کو ۱۰۰۱) کو ۱۰۰۲) سون سو ۱۰۰۳) کو ۱۰۰۴)

۹۱ (۱۰۰۱)

۹۲) سون سو ۱۰۰۵) کو ۱۰۰۶) سون سو ۱۰۰۷) کو ۱۰۰۸)
کو ۱۰۰۹) سون سو ۱۰۰۱) کو ۱۰۰۱) سون سو ۱۰۰۲)
کو ۱۰۰۲) سون سو ۱۰۰۳) کو ۱۰۰۳) سون سو ۱۰۰۴)
کو ۱۰۰۴) سون سو ۱۰۰۵) کو ۱۰۰۵) سون سو ۱۰۰۶)
کو ۱۰۰۶) سون سو ۱۰۰۷) کو ۱۰۰۷) سون سو ۱۰۰۸)
کو ۱۰۰۸) سون سو ۱۰۰۹) کو ۱۰۰۹) سون سو ۱۰۰۱)

૩૪

યો (॥૧૭) લારુ-દારુ) હરચંડા ।
નું [કૃતિસ્વરૂપ (બાજ) એ દારુથારો . એ
નું . કાશચાલાન . મણદેહ . જીવાન . રામનાન .
ઓ [વાતાન તુલનાન (૧૫૫૪૪)] ॥૧૮ ।
નું એટા તુલનાન . એટા વાતાન . એ વાતાન .
નું એટા તુલનાન . એ વાતાન . એ વાતાન .
નું (૧૫૫૫૫) એટા તુલનાન . એટા તુલનાન .
નું એટા તુલનાન . એટા તુલનાન .
નું (૧૫૫૫૬) એટા તુલનાન . એટા તુલનાન .
નું (૧૫૫૫૭) એટા તુલનાન . એટા તુલનાન .
નું (૧૫૫૫૮) એટા તુલનાન . એટા તુલનાન .
નું (૧૫૫૫૯) એટા તુલનાન . એટા તુલનાન .
નું (૧૫૫૫૧૦) એટા તુલનાન . એટા તુલનાન .
નું (૧૫૫૫૧૧) એટા તુલનાન . એટા તુલનાન .

۱۰۰ [۱۶۵] ۹۹

پایان ستن اوستاد زندگانی داستان جم.

واژه‌نامه اوستادی داستان جم

در این واژه‌نامه لغات اوستادی که در داستان جم آمده شرح شده است. برای هر لغت اوستادی برابر پهلوی آن که در زند پهلوی این داستان آمده داده شده. اگر برابر پهلوی آن از همان ریشه اوستادی گرفته شده در علامت "پس از لغت اوستادی آمده و اگر از ریشه دیگریست ذیل لغت اوستادی داده شده. معنی فارسی هر لغت اوستادی نیز اگر از همان ریشه اوستادیست در علامت "ابت داگر از ریشه دیگری باشد بدون علامت" "بشت دونقطه (:): آمده. ذیل هر لغت اوستادی نیز لغات فارسی که از آن ریشه گرفته شده در علامت "افزوده شده است.

برای ریشه و معنای برخی از این لغات که در واژه‌نامه فارسی باستان در جزو شاره ۳ ایران کوده بحث شده باید به آن واژه‌نامه رجوع شود.

درباره لغات عربی‌ها که از ریشه ایرانیست در علامت "ا

۳۷
۱۳-۱۴۵۰ سو ۲۰ سه دهه ۱۱۵۰) سه کو ۶۷۵۰ ۱۱۵۰ ایلار
۱۱۵۰: سه کو ایلار (۶۷۵۰-۱۱۵۰) سه

داده شده باید به صفحه ۲۰ شماره ۲ ایران گوده و به "ریشه داشته‌های فارسی زبان عربی" در شماره ۱ ایران گوده مرجع شود.
لغات اوستایی در

K. E. KANGA, A Complete Dictionary of
the Avesta Language, Bombay 1900.

در

CH. BARTHOLOMAE, Altiranisches Wörter-
buch strassburg 1904.

شرح شده است.

ردیف حروفهای دین دبیره

حروفهای دین دبیره که کمتر ترین "خط حرفی" جهانت مانند حروفهای خطهای دیگر ایرانی (بجز خط سیمی فارسی باستان) باکشیدن شکل‌های گوناگون دنگان و زبان ولب و دندان و خیشوم و گلو ساخته شده در ردیف علی حروفهای آن که در خط فارسی کثوفی تا آخر قرن چهارم هجری رواج داشته از حروفهای حلقوی آغاز و به حروفهای لبی ختم می‌شود. (رجوع شود به بخش دوم دبیره جزو شماره ۲ ایران گوده). این ردیف در صفحه رو برو داده شده است.

ردیف حروفهای دین دیره

د س د س ع آ س

ز ۴

ر ۲ ف ۲۶ ۳۵ ۵

د ۱

ز ۳

س ۷ ۷ ۷ ۷ ۷

۲

ن د ن س و ن ک (۱)

۱

ح ۷ ۷ ۷ ۷

۱

ل ۷ ۷ ۷ ۷

۳ (۴)

ک ۷ ۷ ۷ ۷

برخی از حروفهای دین دیره که در نسخه های فتوشود در چاپ بعلط
حذف شده‌اند. متنی که در این جزو دارد شده از روی متن
چاپیت و برخی از علامت های صورتهای اصلی را ندارد.

لذ

دد سه مدد (ع). (دد ۶۷۶ سعدی). "سی و ۱۸۹" (اندرون نیک)." . "اندر نیم" بمعنی از درون.

جزء اول: دد سه مدد (د). "سی و ۱۸۹" (اندر) و سی و لذ (اندرگ)." . "اندر، در، درون، اندرون".

جزء دوم: (دد ۶۷۶). "۱۸ (نیم) و ۱۸۹ (نیمه)":
این واژه در اوستا و پهلوی بمعنی نصف و همچنین بمعنی سوی
در طرف آمده در اینجا بمعنی دوستی و باین معنی در زبان طبری
در "پی نیمه" بمعنی کفل آمده.

دد ر (و دد) (د). قاب دیدن ۲ دده. "سی و ۱۸۹" (ایران ویج).
جزء اول: ددر (و دد) (د). "سی و ۱۸۹" (ایران)." . "ایران،
ایرانی". لذ ریشه ددر (و دد). "آریامی، آری، عالی". لذ
همین ریشه است "عراق، اراک" *دد ر (و دد) (د). و
"ایرج" ددر (و دد) (د). این ریشه در بسیاری از نامهای
خاص ایرانی یافت میشود. نیز نکاه کنیده ایران کوده ۴ ص ۱۸۹.

جزء دوم: قاب دیدن ۳ دده. "۱۸ (ویج)" . "بیضه، بیچ".
"ایران ویج" یا "بیضه ایران" مهد اصلی ایرانیان یا
آریانیان و سرچشمه فرهنگ و مدنیت ایرانی بشمار میرفته
و همین معنی در دوره اسلامی در "بیضه اسلام" حفظ شده
که آنرا در فرهنگهای عربی اینظر میشوند اند: "جماعت
مسلمانان و شهرو ساخت و مجتمع و مستقر و مهتر شهر که مردم
گرد وی آیینه دخن و پر اقبال دارند".

دد ر کده ۲ دد. نکاه کنیده ددر کده و ۲ دد. در من زند

برابر این لغت کهنه (اپرچ) آمده.

عدد کله د . صورت دیگران عدد دارند . پیشوند "او- ، اف- " بمعنی بالا ، بر ، روزی ، نزدیک ، بسیار ، گرد ، درباره . عدد کله د . ملی قیمتی داری ۲۵ . "نشین کردن" .

عدد کله د + ریشه منع (قیصر) . زاین ریشه است "شن" در گلشن ؛ با پیشوند سه در "آشیانه" و با پیشوند اور در "شیدن ، نشم ، نشین" .

درستن زند کهنه - ۶ میانه (اپرمانشینه) ترجمه شده .

عدد کله د . حسد ۶ د . : زستان (سال) .

عدد کله د + ع عدد کله د (زیریشه) هن د ۶ (پا د ۶) ریشه "آمدن" . نگاه کنیده ایران کوده ۴ ص ۳ .

درستن زند ۷۰۰۰ میانه (زستان) ترجمه شده و آنرا به ۱۳۳ میانه (سالان) شرح کرده .

عدد کله د پیش دندام . "کهنه - دو دام" (اپرسفت) . "شقیقیه" . عدد کله د + پیش دندام (زیریشه) پیش د « ریشه "شققیه" و شفقتیه " بمعنی خارانیدن و جواحت کردن .

عدد کله د در سه میانه دندام د . : زیرنظر گیرنده ، نگاهدارنده .

عدد کله د + دندام + ریشه عدد میانه بمعنی نظر کردن و زیرنظر گرفتن . زاین ریشه است : "آیشه ، ایشه ، آیشنه ، آیشته" .

بمعنی جاسوس ؛ "اساسه" گلوشه چشم نگریتن و "خیس" . در طبری "ایشین" بمعنی نگاه کردن .

درستن زند ۱۱۵-۹۱ نیمه (لیانه) (پت نکارد اشتبهه) "نگاهداری" ترجمه شده و آنرا به ۷۰۰۰ میانه ۱۱۳۱ (بانکیه)

کرن)؛ پاسخی کردن شرح کرده.

مد ۲۶ دند. "من" و (ایوک) ". "یک"

در حالت دوم فرد مادین دستار چاره. میشود.

برای واژه های همراهی در فارسی نگاه کنید به ایران کوته ۲۷ ص ۱۷.

مد ۲۸ فیض بودا. **الله علیه السلام** (اویثان). ایثان.

حالت عازم مد ۲۹.

مد ۲۹ ص دد. : این، آن.

مد ۲۹ ص مد ۳۰ سمع. حالت ع فرد مادین.

مد ۲۹ ص ۳۱. حالت اجمع.

مد ۲۹ ص مد ۲۹ فیض بودا. حالت ع جم.

مد ۲۹ ص مد ۲۹ فیض دند. حالت ۷ جم.

درستن زند: کو (ان)؛ آن

الله علیه السلام (اویثان)؛ ایثان.

مد ۳۰. : این، آن، او.

صورت های دیگر آن: ندد ۶۲. و ندد ۶۳. و ۶۴.

درستن زند: ند (سش)؛ سش ضمیر سوم شخص.

ندد دند (۴). : روز. صورت دیگر آن: ندد دند.

وزاین ریشه است: "یر" در "پریر" و "یوم" (ندد بودا).

درستن زند: (۵) (روج) : "روز".

ندد دندی دد. : پس، بنا بر این، چنین، آنجا.

صورت های دیگر: ندد دند ص دد. و ندد دندی (ند).

ز دد «دد». نگاه کنید به ایران کوته ۲۴ ص ۲۲ ذیل آور.

درستن زند: ص کم (اود، اوی) : آنجا

ند ۱۱۵۷ (ایتون) : ایدون .

در طری "ایتی و هتی" بمعنی چنین .

ند «ند رصد» : اینان ، اینقدر . (مادین)

ند دند سهده ص . (زین) .

ند دند و وصم ند رند . (ند دند + وصم ند رند .)

ند دند . (پیشند) : به ، بسوی ، تزدیک ، پائین ، زیر ،
گنار ، دوراز و پیشوند نقی .

ووصم ند رند . لزبیش و وصم ند ریشه "ایستادن ، استادن ،
ستادن " .

ند دند + وصم ند "لابد - ل ۱۹۶۱، ۱۱۵۷" (بید -

ایستینیت) " . "ایستانیدن (وایسوندن)" .

ند دند : به ، سوی ، تزدیک ، گنار ، ضد .

صرورت دیگر آن : ند طار . هر یکی ند رکور . و ند رود .

در معنی زند : نه زند (اپش ، اوش) .

عد طالع مسد . (فریشه ند طان) .

عد طان (عد طان) : آواز دادن ، خواندن . ریشه "هرز"

بعنی آواز نند و تیز . ترجمه هولی : ۱۱۳۷ ب ۲ : گفتن .

ند رصد + ند طان : ند طان ۱۱۳۷ ب ۲ (پخای پخن

گفتن) : پاسخ گفتن .

در صدر + ند طان : ۱۱۳۷ ب ۲ : گفتن .

(۱۱۳۷ ب ۰ : ند ۱۱۵۷ (ایتون) : ایدون .)

ند طیح ند و مه . "پیاوید (اوش ، هوش)" . : مرگ ، هلاکت .

لزامی ریشه است : "هوش" بعنی مرگ و هلاکت و زهر کشند و

"هش" بمعنی فوت و موت.

باشد نفع : بدانند و بینند. "بایان هوا (از شک)". "آن شه" : "آن شا" شادی و خوشی ؛ "آن شه" نوشه خوش و خرم و جوان بخت و نیز بمعنی آفرین ؛ "آن شه" شراب انگوری ؛ "آن شیدن" نوش تریاگ و پاز هر و آب حیات . جزو اول "نوشین" نوشدار و نوشگاه ، نوشیدان (آن شیردان) .
 بند (بد) : پائین ، زیر ، پست . (بد+بد+سد).
 بند (حمد) : سرد . (صدرت دیگران بند و بند) . سرمه .
 هریشه هماسه هم . "باد" .

(زان ریشه است "آذ" در "ادغز = باد غز = باد گز" .

هدسه ریشه "هستی" . زان ریشه است :
 "ام" = "بیکاره (هم)" .
 "ای" = "بیکار (هیی)" .

"است ، هست" = "بد و بیان (هست ، [است])".

"ایم" = "بیکاره (هم)" .

"اید" = "بیکاره (هیبت)" .

"از" = "بیکاره (هند)" .

هدسه (بیان) : حرف تأکید . درین زند برابر آن : بیان (اد) : به .
 هدسه (بد) . بمعنی "هور" (درخان) یا بمعنی حیات بخش است . همیشه با خودی و سد . توأم است . خودی و سد .
 بمعنی "بامجد" یا دانا است .

هدسه (بد) . خودی و سلاته "بیکاره" (اد هر زد) . "هور زد" .
 نام خدای بزرگ ایرانیان . در فارسی نیز بمعنی ستاره مشتری .

و در حقیقی معنی خورشید است. برای صور تهای دیگر این نام در فارسی و شرح بیشتر نگاه کنید به ایران گوشه ۳۷ ص.

عدد ۱۶: خداوندی. در عدد ۱۵: خداوند، چالدر (خداوند). "س ۱۱ (آهُو نَوْر)" نام دعائیست که با این لغات آغاز می‌شود. برای عدد ۱۶: نگاه کنید به عدد ۱۵: معنی مهر و خداوند، چالدر (خداوند). معنی خواست و کام (زیریش) چالدر. معنی خواستن و برگزیدن و گردیدن. رزاین ریشه است: "بادر" ("المُقْلِبُ الْمُرَوِّشُ")، "گرویدن"، "گراسیدن" و "گرایین" معنی سیل و خواهش کردن؛ و جزو دوم "شهر بور (شهر بر، شرودین)" = علی و پیغمبر (خدا).

چالدر (خداوند) = ن-د-ص-۱۲-۱۳-۱۴ شهر بور.

عدد ۱۷: صور تهای دیگر: عدد ۱۸: و عدد ۱۹: "س ۱۰ یا س ۱۱ (اَهُو، اَخُو)".: مهرخانه، خداوند، داور. نیز معنی هستی، زندگی، جهان، مردم. رزاین ریشه است "آخ" در "دوزخ" = و دهد. (دُرُث، دُش) + عدد ۱۷: ۱۸-۱۹ دُش اخو، و در "برزخ" = عدد ۱۶: دسر. حالت ۴ از عدد ۱۷: ۶.

درست زند برابر عدد ۱۷: س ۱۰ اَهُم (اد اوی) : به او.

عدد ۱۸: (..+س): پس ازان.

درست زند: کَمْ و (فَجَعْ ان) : از آن.

عدد ۱۹: (بدخوار). نگاه کنید بریشه' عدد ۱۸: نیز به عدد ۱۷:

عدد ۲۰: مرض، درد، رنج.

درست زند: س ۱۹ و ۲۰: سرجر، خوانده می‌شود:

ایوکیه هرشه بوت بحق مرگ عام سوران ، گاد میری.
اینیکیه هرشه عناه بعنی رنج .
ایوکیه هرشه عصب .

در شرح آن ال۱۲۵ و ب (تشکیه) بعنی تباھی آمده .
ند ۴ (۴۱۰۳) ص . نگاه کنید برشه وند .

ند ۹ ند . : بدی ، شر ؛ بد ، شریر ، گناهکار .
در متن زنگنه دو لوحه (وَتَر) : بدتر .

ند ۳۷ (۴۰۷) ص . نگاه کنید به دو لوحه .
ند ۳۸ (۴۰۸) ص . "ند ۱۲۵" . "هست" . نگاه کنید برشه عده .
ند ۳۹ (۴۰۹) . در متن زنگنه : "بیکار" . "از" . زنگنه عده .

ند ۳۹ (۴۰) . و ند ۳۹ (۴۱) . نگاه کنید به ند ۴ (۴) .
ند ۴ (۴) . (در کامن ند ۴ (۴)) : بد خواه ، دشمن ، شریر .
شاید واژه های "آز" هرچیز رشت و بد ، "انیز" خوب رشت
و "الگل" کسی که صحبت او مگروه طبیعت باشد را زین ریشه باشد .
در متن زند ۱۲۱ نکلید آمده : گذاشتوک گند میشو یا
زور امینوک : زور کار میشو (حیده گر) .

ند ۴ (۴) . ۶ ند ۱ (۴۱) . "مسلهما" . "اهرمن" .
صور تهای دیگر آن در فارسی : "اهرمین" ، "اهراسن" ، "اهرن" ،
اهر سمه ، آهر من ، آهر مین ، آهر اسن ، آهرن ، آهر میمه .
ند ۴ (۴) . زدن و نکلید . : ضایع شدنی ، زیان نایذیر .

رزیشه پا در لد (کرده) ریشه "ضایع" بمعنى ضایع شدن .
ضایع کردن ، زیان رساندن ، پرسیدن ، پرسیدن ، زوال یافتن .
را زین ریشه است "زیان" = کرده نداد . کرس ۱ (زیان) .
در متن زند : بیکار و عدها (اذ - اپسینشینه) : زوال نایذیری .

عددی داشت. "ندویره" (اشتر) : گواز (شلاق؟). از ریشه ندک معنی را ذکر کرد که در جزو ددم گواز (گاو ران) مانده است. شاید واژه‌های ذیل از این ریشه باشد: "آزدن" پاسوزن یا غیر آن خلابیدن ("ازیدن، ازیدن، آزده، آزده، آجده، آجیده") و "استرش" آهنه که زمین بدان شمار گشته.

عددی داد: نام یکی از اشپیلان، معنی راستی و حق و ناموس خداوندی که نظم جهان بر آن استوار است. گاه کنید به همان کوده هم مولید درستن زند برابر عددی داشت (عددی داد). (عددی داد). و عددی داد. دهدیج سده (دده). "رسلا" (اهره، اهرهوب، اهل)، "اهلب" (آده) که در فارسی بصورت "اہل" درآمده. "اشو" طفت زند پازند بختی را گزیده (برگان تطلع). عددی داد و عدد داد (اشک = عشق) (مشادر عشق آیاد). برای عشق معنی هر لگاه کنید به صفحه ۱۵.

عددی داد. "ندوکله" (ایرت) : نام اندازه ایست.

عددی داد: بیکران، بی سر، لازمی، بی آغاز.

عددی نهی + عددی داد: "آغاز" ، اول، سر، بالا.

از این ریشه است: "غره" روز اول ماه، با عددی نهی در

سی افته (انتزان، اینزان) روز آغازماه. شاید "غاره"

و "غارچ" شرابی که صبح خورند از این ریشه باشد.

عددی داد: "کوسندره سیه" (آن) : دیگر، بجز.

عددی داد: ببر، ببر، ببر و برق.

درستن زند (۱۱۵) (بیت) : ببر.

عددی داد داد: : حیوان کوچک (گوسنده و بره و بزر).

نداد + نهاد رند. ریشه آن روش نیست.

درستن زند: بیانند (انوشه).

ندده. نز *ند دوچم. نگاه کنید بریشه ندسه.

نددو ندسه. (نددو ندسه) : جا.

درستن زند: فاینه (گیواکان یا چینیاکان) : جائ.

(در برخان قاطع چیناک سمعی جا ضبط شده).

نددو سد (ند). "بیسر. بی سلار". "نددو" (آسر).

ند نفی + ودند (ند). (و وند (ند)). "وون" (سر).

رازین ریش است: "سر" و جزو اول "سردار"؛ "سار" و جزو

دوم "سکر" ، کاو سار ، شاخ سار" و سال "در سالار".

ند دو صد. نگاه کنید بریشه ندسه.

درستن زند: رام (بوت) : بود.

ند دو صم «ند سهود». "ند دو هم پاتا هم" (استومند، هستومند، خستومند) : جسماني.

ند دو صم + پوند دند سهود. "وند" در خداوند.

ند دو صم. (ند دو صم). "ند دو هم" (است، هست، خست).

معنی استخوان و بدین و جسم.

(رازین ریش است: "آست" ، استه ، هسته ، هستو ،

خسته ، خستو" معنی استخوان و تخم و دانه میوه ها؛ جزو اول

"استخوان" و جزو دوم "پیلسته" استخوان فیل ، عاج و

"کوفته" سرین و کفل.

ند کرده. : من. در پیشتر زبانهای محلی ایران به صورت "از" مانده.

درستن زند: (من).

مداند. : پس ، چنین ، آگون ، ولی .

درستن زند: مدد^{۱۱۱} (ایتوچ) : وایدون .

مدعا (ند) : اینجا ، به آنجا .

درستن زند: صکه^۲ (ادز) : آنجا .

مد^۳ کله^۴ ندا . (ند^۵ کله^۶ ندا) : راه ، مدار . (راک) ر

درستن زند: سند (راه) : راه . نیز^۷ سکل^۸ سون^۹

سد^{۱۰} (خوشبخت راس) : راه خوشید (مدار خوشید) .

مد^{۱۱} سند^{۱۲} دند^{۱۳} . "لپ^{۱۴} ندا - وان^{۱۵} و (اباچ کوفک یا کوپک)"

"کوهان دار (قوزی)" .

مد^{۱۶} ندا . : دوراز ، بجزه ، بیرون از ، (نقی) .

و ند^{۱۷} دند^{۱۸} . "کوهان" . نگاه کنید با ایران کوده^{۱۹} ص^{۲۰} .

درستن زند ای سند^{۲۱} (اوپس) : به پس شرح شده .

مد^{۲۲} ندا . ند^{۲۳} در ند^{۲۴} . سند^{۲۵} + ریشه قند^{۲۶} (باشد) . نگاه کنید با ایران کوده^{۲۷} ص^{۲۸} .

درستن زند: را بد - قی^{۲۹} ص^{۳۰} : بر سند .

مد^{۳۱} سند^{۳۲} دند^{۳۳} در ند^{۳۴} . "بچایه" بمعنی عقین(?)

مد^{۳۵} ندا + *ند^{۳۶} دند^{۳۷} در ند^{۳۸} . ریشه و معنی آن روشن نیست .

بنظر میرسد سند^{۳۹} ند^{۴۰} (نقی) + سند^{۴۱} در ند^{۴۲} . "حایه" .

هر ریشه های حایه : "هاگ" ، خاگ (خاگینه) ، خواگ" و نیز

"خواگ" بمعنی مرغ خانگی .

درستن زند: یوه او^{۴۳} . زفچل^{۴۴} ؟ (برهان زونچل) : گوچت .

مد^{۴۵} (؟) ند^{۴۶} . نگاه کنید بر ریشه له (ند^{۴۷})

درستن زند: سند^{۴۸} او^{۴۹} و ند^{۵۰} سند^{۵۱} (ایم پرست هیبی) : ایم پرست هیبی .

عدد (۴) عدد ۲۵. نگاه کنید برشیه ل (عددو).

درست زند: ششاده و سی و هشت (هم پرسیت هم) : ام پرسیدم.
عدد رسد. عدد زد: بر، کنایه، پشت، گرد، نیز، پس +
۳ عدد: و (نگاه کنید به ۳ عدد).

درست زند: چهار (ایرج) : و بر.

عدد (۴) بیج اد. نگاه کنید به رسید بیج اد.

درست زند. "به و (افد، اپد)". "افد" و "افد" بمعنی شکفت
و "افدیدن" شکفت کردن.

عدد

عدد: بیوی، نزدیک، کنار، بر، بروفق، پیش از، دراز، تا.

عدد: ده عدد. درست زند: چهار (آپر) : بر.

عدد عصی: پس، بنا براین، آنگاه، وقتیکه، ولی.

درست زند: عدد (۱۱) (آذگ) : آنگاه؛ همه ده (اویش)،
اویش): آنگاه، پس؛ عدد (۱۱۱) (ایمیون) : ایدون.

عدد دراد. (عدد در (ارهد). "اہوری، اہورانی".
نگاه کنید به عدد د (د).

درست زند: هشتاد و سی و هشت (اده همزد).

عدد (۳) عدد در (۲) عدد (۷). نگاه کنید برشیه (عددو).

درست زند: (کل) (۱۲) او (روشنیستند) : روشنی دهند.

عدد (۶) عدد رسم. (عدد (۶) عدد رسم). "آرزو" در "اسفه ارمد".

عدد (۶). (عدد (۶)). بمعنی درست و شایسته.

عدد (۶) عدد. "منش"؛ فکر. برای برشیه (آنگاه کنید به ایران کوده) صراحت.

درست زند: رانوا ۱۳۵۶ (بُونگ بیشن) : باش
کامل .

دد ۷۴ سه صد و سه (۶۰۰۰۰۰). "دد ۱۳۶۲ (سیندر
مت ، سفندار مت)" "اسفندار مت": نام کی از امشپنداں،
فرشته زمین ؛ زمین . صورتیای دیگر آن: "سیندار مت" ،
سفندار مت ، سیندار مت ، اسفندار مت" . نیز "سقہ و سید":
زمین ، فرشته زمین ، دولازد هم ماه ، روز پنجم ماه .
دد صد سه صد . (سد + صد + صد) : به آن ، آنچا .

درست زند: ۵۹ ۷۱ (اناد) : به آن .
سد ۱۱ (اد) . (سد صد ۱۱) . "نهاد سه (آتش ، آتش) و
برص ۱۱ (آتھر)". "آذر ، آتش سه صد (به)":
صورتیای دیگر: "تش ، آدیش" و "اشیر" .
سد ۷۰ و سه . "۶۰ و سه (آپ ، آف)" . "آپ ، آو".
هر یکی سه ده .
دد ۷۰ ده . (سد ۰ . و دده ۰) "آپ". کا کنید به سد ۷۰ و سه .

رویت دهها . : (درست زند) سیان ده ده : خواست .

وزیریش رویت (بدین قیمت) : خواستن .

در این ریشه است "عشق" بمعنی مهر و کام و دولت داشتن
و خواستن : "رویت و سه (رویت + پوند و سه) . در
سنگریت از همین ریشه و با همین پوند را چشمک بمعنی
دوست دارند (عاشق) و در زبان سفلایی هستان لزه میان

و با همین پسند *iska* بمعنی کام است.
 برای عشق = اشگر *لگاه کنید* زیل مدینه ند. ص ۴۷.
 در میان ص ۴۷. : پنهان شدن و فرد رفتن (ماه و خوشید).
 درست زند: *وله* مودت.
 ری (ند): اینجا، آنجا.
 درست زند: *صکم* (اوذ): آنجا.
 ریلد: ایدر، اینجا. (صورت دیگر روسه).
 درست زند: *لله* (ایتر): ایدر.
 ریلد. دایدر نیز بمعنی اکنون آمده.. "ایا" بمعنی
 اکنون و "ساعت" (الساعه) لز این ریشه است. نیز
 "ایدی = ایضاً" (= سنکریت *اَदम* = لاتین *idem* = اور.
 ریلد: این، آنجا، او.
 ریلد. حالت ۲ فرد. از این ریشه است "ام" در امروز.
 درست زند: *کام*: این.

+

ب ۶. : این. *لگاه کنید* به مدینه ۶.
 درست زند: *تام*: این.

۳۳

تام: که (ضمیر دصل). در پلی صورت و در فارسی بهتر است
 اضافه که (ز بهمین ریشه اند در آمده).
 تامی. حالت افراد زین.

۱۷۶. حالت ۲ فرد مادین و ۲ جمع نزین و نثار.

۱۷۷. حالت ۲ فرد نثار. (۱۷۵ ندهم). معنی که ، تاکه ، پس از ، چون ، اگر ، هنگامیکه ، تا آنجاکه (لکار میرید).

۱۷۸. حالت ۳ فرد نزین و ۱ فرد جمع مادین و ۲ جمع نزین.

۱۷۹. حالت ۱ جمع نزین. بنابراین، پس

۱۸۰ ندهم ۶ ندهم. حالت ۵ فرد نزین. (۱۷۶ ندهم) ۱۷۷. ۱۷۸ ندهم.

۱۸۱ ندهم. هر بشیه هدی . و هـ ۲۹ . فارسی باستان است. نگاه

کنید به ایران کوره ۴ صفحه ۲.

درست زند برابر آن ب (۱۸۰) ۱۷۷ (ای) ۱۷۶ (کا)

۱۸۲ (کی) آمده.

۱۸۳ ندهم : پرستیدن ، سویدن ، حرمت کردن ، دعا کردن و

خواندن. (در ضمن شرح پهلوی بند ۵ ۱۷۳ ندهم) بجای

۱۸۴ ندهم روز ۲۸ ضبط شده و برابر پهلوی آن

۱۸۵ (بزم) آمده.

از این ریشه در اوستا : ۱۷۶ ندهم (نده) : پرتش و ۱۷۷ ندهم.

نده : ستایش شده که هر یک نام محظی از اوستاست.

از این ریشه است : "یشن" : بلطف زند و پازند فرموده کردن

و چیزی خواندن باشد بر طعام ؛ "جشن" = "عید"

که رز یـ ۲ فارسی باستان = ۱۷۸ ندهم گرفته شده.

۱۷۹ ندهم صدد . "ایزد" معنی ستایش شده یا ستایش کردنی.

در پهلوی "پـ ۲۸ بـ یـ زـ دـ اـن" معنی "ایزدان" است و هم در حالت

اسم جمع معنی خداست.

۱۸۶ ندهم. (۱۷۶ ندهم) : چون ، چونکه ، چنانکه ، که ،

بطوریکه ، و قنیکه ، کجا ، از ، پیش از ، یا .
درستن زند : ۱۹۵۹ (چی گون) .

۳۲۳ سد (.) : سال . زاین ریشه است "سیل" بعنى سال .
درستن زند : ۱۹۳۳ ص (سال) .
۳۲۴ رخداد . "خ" (یم ، جم) . "خ" (جم) .
۳۲۵ ۲۶۳۵ ر. (۱۹۳۵ ق) . اگر ، هنگاه سینکه .
(۳۲۵ مص + کیو) . درستن زند : ۱۹۳۴ (ات) .
۳۲۶ ۲۶۳۵ ر. کی رخداد . اگر نه ، مگر ، در غیر این صورت .

>

در صوره دیده دیده دید . : چنین گویان .
در صوره . (در صوره) : چنین + دیده (سد ۳۹ =
جادو) . نگاه کنید به دیده دیده .
درستن زند : سو ۱۱۱۲ ۱۳۵۲ (ایتون گفت) : چنین گفت .
در دیده . : گفته ، "واژه" ، سخن . از ریشه "جادو" =
سد ۳۹ = جاده ۳ = جاده دیده .
زاین ریشه است : "واژه" ، "واج" و "باج ، باژ"
زمزمه پیش و پس از طعام . با پیشوند : "آواز ، آوا ،
آدای ، بیواز ، پژوک ، گواژه ، نوا ، نواز ، نواختن".
در صوره . : خواست ، کام .
درستن زند : و سیده (کامک) : کام ، کامه .
در صوره . از ریشه "جادو" . نگاه کنید به ایران کوده ۳۴ ص ۳۲ .
در (دیده) . : "علف" ، بت ، مرغ زار ، دارود رفت .

درست زند: "سوللهم (أُرْدَان)" . "أُرْدَر" بمعنی زنداد
اوستا بمعنی رستی است .

(زاین ریشه است: "علف" (علف) و با پیوند
و : "ارپاق" که در ترکی مانده است .

د (دد دده دده .) دده . "سولم بعد هم داد (أُرْدَشْر)".
نام پرسوم زردشت و مهر طبقه کش درزان .

دد (دد) پیشوند بمعنی بیرون ، آغاز ، بجز .
در فارسی باستان آش و آذ . در فارسی ز و ز در زدودن .
(سپردن که در ایران کوده ^{۲۲} ص از دده + نده (داده
شده درست شیت و سین از خود ریشه است .)

دد دده . : بالا ، بلند .

دد دده رفه دده دده . : دده + ریشه دده دده : بلند
ایستادن . نگاه کنید زیل دده دده دده دده . ص ^{۳۳} .

دد . (دد دده رفه رفه رفه . : دده + ریشه (دد دده
(دد) : "افروختن ، روشی دادن ، رخشیدن ، روشن کردن".
نیز نگاه کنید زیل (دد دده دده .

دد . کرده رفه رفه رفه . : دده + ریشه کرده . : زدن
و زائیده شدن . نگاه کنید به ایران کوده ^{۲۴} ص ^{۲۴} .

درست زند : "لله لله - کلیمه ایم (ال- زایست)" : بزماید .
ده دده . (ده دده .) : به ، بسوی ، گناه ، دغیر ، در .

درست زند : کمیر (آپر) .

ده دده . رنده دده . "کمیر - دده دده" (اپربریه) . "بیر" .

ده دده . رنده دده . "کمیر - دده دده" (اپربریت) . "بیزد" .

دستوریت (رد). نگاه کنید به ایران کوده ۴ ص ۳۹.

من

من دستیم . " ت (هم) ". " هم ". پیشوند بینی هم، بهم دیگر
صورتی دیگر: من دست . من دست . من دست . من دست .
من دست . من دست . من دست . من دست .
نگاه کنید به ایران کوده ۴ ص ۳۶.

من دسته دسته دسته . " ت - م (هم مت)". " هم آمد ".
" انجامید ". من دسته دسته دسته . نگاه کنید به ایران کوده ۴ ص ۳۷.

من دسته دسته دسته . " ت - م (اجمن ، هنمن) ".
" ت - م (اجمنیه ، هنمنیه) ". " اجمن ".

من دسته دسته دسته . نگاه کنید به ایران کوده ۴ ص ۳۸.

من دسته دسته دسته . بیکبار . من دست (نگاه کنید به من دسته) +
من دسته دسته دسته . " گرت ". از این ریشه است: " هرگز (گز)"
من دسته دسته دسته . ولذ و لذ و لذ . جزو روم
" اگر ، دیگر ، مگر ".

درست زند: س ۲۰ - س ۲۲ و (ایک ازوینک): " بیک آین ".

من دسته دسته . (من دسته دسته). " هم (همچ) ". " از "

من دسته دسته . : نگاهدارنده ، حفظ کننده ، حراست کننده .
از ریشه من دسته .

درست زند و لذ و لذ (سرداری): سرداری و درشرح آن
نیز س ۱۱ ص ۱۱ (فرمان داشت): فرمان دارن آمد .

سی و دو (۴۵۴) رن. "ندلو" (مک، الک، هرگ، ارک، خنک، خرک) . "هرک".

در این ریشه است: "ثار، هر، هرزه، هرگ، هالم، خل، خله، خوبیه، الق" "خرق، حیرت" و جزو دوم "سرقاله".

سی و دو و دو (۳۲). "هزار". درستن زند "وله (۱۰۰۰ ای هزار)" : یکهزار.

سی و دو و دو (۳۲). کرده ۶. "هزارزم" (زستان = سال) خلاه کنید به کرده ۶.

سی و دو (۳۲). (سی و دوی (سد)) : در همان وقت، در همانجا، باهم، ناگهان. برای جزو اول آن خلاه کنید به من و مهر.

درستن زند: لام کم (ایاک) : با و ۱۱۵ سوا ۱۲۵ (سپت اکوین).

سی و دو و هفت ده. "هفت".

سی و سی (۳۳). "سی و دو (هاسر)": اندازه ایست برابر هزار قدم. برای اندازه گرفتن وقت نیز بگار میرود.

سی و هشتاد (۳۸) : تابستانی. از سی و ده ۶. معنی تابستان. در پلی "سی و ده ۱۲ (هیین) یا سی و ده ۱۳ (هایین)".

در این ریشاست "عام" معنی سال چنانچه کرده ۶: "زستان" نیز معنی سال آمده.

سی و سه ده بیان ده ده ۴ سه ده سه ده . "۴ - ۱۲۶ (هم مت)". "هم آمد" معنی بمه آمد، انجامیده من ۴ سه ده (خلاه کنید به سی و ده) + ریشه ۴ ده ۶. خلاه کنید به ایران کرد و عم صادرین.

نه مخصوص ر. "سی کو" (نهن) . "آند" . نگاه کنید برشیه مدعیه .
نه رسی «مدعیه» . "سی کم سی" (هزدان ، اندان) . "زبان" .
صورتیهای دیگر آن : نه رسی دند . نه رسی دند .
نه رسید . نه رسید . و در فارسی : "زبانه ، زوان ، زفان .
نه رسید . حالت ۲ فرد زین و مادین و شار لزمه : او ، آن .

درستن زند سیم (هم) .

حالت هم و غیره .
نه رسید . برای زین و مادین و شار لزمه : او ، آن .

درستن زند : اذ الهم (او اوی) : به او

دیم اذ الهم (او اوی) : به او

دیکو الهم (آن اوی) : آن او .

نه درید ره رصیده . "سی را و ۶۱۵" (هر بوری قوم) .
"خوب بوسیرین" . نه د (خوب) نگاه کنید به ایران کوده
عصر ۲۳) + رشد ره ر "بوری" + ۶۴۳۰ : تین .
رشد ره ر . و رشد ره ر . "بوری" و رشد .
نه رسید . "بوریه" از رشیه رسدیکو (رشدی) رشیه
"بوریدن ، بورگدن ، بوربردن" .

نه رسید . حالت ۲ فرد از نه دند (۶۷۰) . "خور" .

درستن زند : "سی دند و ۶۵" (خرشید) . "خرشید" .

برای هرشیده های فارسی نگاه کنید به ایران کوده عصر ۲۲، ۲۳ و
به آن افزوده شود "خنا" در "خاور" .

نه دند . "خود" . درستن زند "اوه لهم خوش"

برای هرشیده های نگاه کنید به ایران کوده عصر ۲۳

نه دند . نگاه کنید ذیل نه رسید .

من داده‌دی کند : همچو (هرمک) . خوب رمه .
صفت جشید است معنی دارای رمه خرب (دولتمند یا شبانی) .
من نیز . حالت ا فرد مادرین لازمه‌د : این ، او .
درستن زند : کو (ان) .

من

من مدعی صمد . "شید" در جشید و خوشید معنی درخشن .
صفت جم است . درستن زند : کو (جشت ، بیمشت) .
هرشیه‌های آن : "شید ، شیده" : خود و هرچیز بسیار روشن
و نام آفتاب ؛ "شیدر و شیدری" : نیکی (از نامهای خدا) ؛
"شید [اپسید]" : روح القدس . بی پسوند صمد در
"شعاع" و "خشی" : هرچیر را گویند که سفیدی آن به
نهایت رسیده باشد و بعضی گویند که سیاه تیره باشد و یکبردی
مایل باشد ؛ با پسوند آند و با آنفی : مدعی صمد .
فل اند . "خشین ، خشینه" : هرچیز که آن بگبودی مایل
سیاه رک و تیره باشد ؛ "خشن" : بازی مایل را سفید و نه
سیاه ؛ "خشیار ، خشینار ، خشnar ، خشتر" :
مرغابی بزرگ تیره باشد میانه سرفید .

من مدعی صمد . "شهر" معنی سلطنت . برای هر شیه‌های
آن نگاه کنید به ایران کوره ۳۷ ص ۲۷ .

درستن زند : همچو صمد (خوشاویه) : خدامی .

من مدعی هر صمد . "لیان" (شهر) و نیز دل
(شهر) : خاکر خیس خورد و گل

ساقی «مدود». "سرسر (ع)". "شش".
 ساقی «ددود». و ددصمد. "سرسر (ع)" "شصد".
 ساقی «ددود». ددصمد. کردود. "لمسنگا". و دهکمی
 (ششم سنت نم). "شصد مرتستان" ی سال. نیز کار.
 کند زیر دو سهم. و کردود.

و دهکمی در. حالت ۴ از ود. "گر".
 درستن زند: ۱۳۶۱ (اوکی) : به که .
 ود (ریشه "گردن". رازین ریشه است: "کار، چار و
 چاره" و جزو ددم "ناچار" و پسونه "گر (ستگ)، کار
 (گردکار)، کار (شتابکار)، کاره (ستکاره)".
 و دده «بهند». درستن زند: ۱۹۰۳ و ۱۹۵۹ و
 آمده: نام مرض یا نقصی در بدن .
 و ددصمد. "۱۹۰۹ (کنک)". "گده (خانه)".
 رازین ریشه نیز "کتة، کد، کت".
 و دهکم. : چون، چکونه .
 درستن زند: ۱۹۵۱ (چی گون).
 و ۴۴ (ود «دد. "۱۹۱۸ (کنه)". "گن". نیشه ود).
 و ۴۹ (ود «دد «دد ۱۹۱۸. "۱۹۱۸ (کنم)". "گنم". رزیشه ود).
 و ۴۷ (ود «دد). "و (د) (گرت)". "گرد". رزیشه ود).
 و ۴۹. حالت ۲ فرد تبار (ز ود. "گه".
 ۲۶۴۹ - نکاه کند به ۶۴۹ و ۲ رسم).

و دهند. : چون ، چگونه ، کجا
درست زند : ۵۷۱ (چی گون) : چگونه ، چون .
و ۷۰ . " ۶۶۱ (کی) " : " که " . (زند . (و د .) . هر شیه
چیری در فارسی باستان . نگاه کنید به ایران کوده ۳ ص ۱۳ .

۶

۷۰ مدر (ار . (زند (ار .) . " قلا (گز) " . " گریوه " : کوه
پست و پشتہ بلند . نیز " گر " در " گر در " بمعنی زمین سخت که
در رامن کوه است و زمین پشتہ پشتہ دکوه و دره .
۷۱ مدعی فاسد . " قولانها (گیهان)" . " گیتی و جهان " .
بمعنی دنیا دمال و خواسته و " گیا " : محوطه ده را گویند .
از این ریشه است : " گیتی ، گیهان ، کیهان ، جهان ، جهن " .
عالیم ظاهر دمال دامباب دنیوی ؛ و با صورت کا دار در
" جسم (جسمانی) " . برای هر ریشه های دیگر لذا کنید به ۷۲ مدد مدد
۷۲ مدد مدد . " یان (گان ، جان ، یان)" . " جان " .
از ریشه ۷۳ (هار) ریشه " زیستن " . از این ریشه است :
" جان ، زنده ، زیست ، گیو [مرث ، حقی ، حیات ،
حیاط (گی) ، حیوان ، زرنگ ، زیرک (هار (اد .) ،
چیر [سار ، آژیر ، بجهوه ، ژریوه ، زینق : "
۷۴ مدد . " ۳۱۱ مدد (کاد) " . " کاد " .
درست زند نیز " ۳۲۰ مدد او (گوپنده) آمد .
برای لغات فارسی که از این ریشه گرفته شده نگاه کنید به ایران
کوده ۳ ص ۱۴۷ و به آن افزوده شود : " جواز " صورت

دیگری از "گواز" و "غُو" در "غوش" و غوشاد و غوشک د
غوشای"؛ چهار دیواری که شهباکا وان و گومندان و چهار پایان
دیگر در آن بسی برند؛ "خاد" در خادشک و خزادل
"خیازه و خیاز" که صورت دیگری از "گواز" است.

۷۰ مدد (ع) مدد. "دله" (گرم) ". "گرم".
رزهین ریشه است : "گرم، گرمی، گرمش، گرسه،
گرمک، گرمابه، گرماده، گرسیر (در عرب به صبورت جمع
جزدم بلکه رسیده)".

۷۱ مدد مدد مدد مدد (صفت از ۷۰ مدد). "گاو".
در من زند در برخی نخست مدد راه ایشان (گومندان) و
در برخی دیگر ۷۱ مدد (گوستان) گوستان آمده.
۷۲ مدد مدد. "قدیم" (کاس). "جا" و "گاه" بمعنى تخت و جا.
رزهین ریشه است : "گه، جا، جاه، کت".

۲

۷۳ مدد. "ج" (ج). حرف ربط بمعنى (بیش ببنای و آنها همچیب).
۷۴ مدد روئی . حالت اجمع از ۷۲ و "چه، که" همراهی مدد.
در من زند ۷۵ مکم (بیچ چی) : از چه .
۷۶ مدد. و مدد مدد . بدرازی یک میدان .
در من زند: مدد راه لعیمه مؤلم مدد (اپراس دراما) :
بدرازی یک اپریس .

۷۷ مدد (ع) مدد . لذاذه ایست دو برا بر هامر . نکاه کنید ذیل
نه سه مدد . ۷۸ مدد (ع) مدد . از ریشه مدد و . نکاه کنید ذیل

ل (سد) سه بیم. ۲۰ عدد روده.

و (سد) بیم. (وید (عده) زاین ریشه است: "دراز" ، درگز" ، دیر" و جزو اول "دیرینه" ، دیرند" ، دیرنده (دیر)".

۲ عدد (آلهه) عده بیم. "د" (۴۰)." چهل".
۳ عدد (آلهه) ۱. "چهار". نیز نکاه کنید به ۳ سه (دیفعه).
عد بیم. (عد بیم) "د". این صورت "ست" در
بیت "مانده". هر شیوه وید و د. "د" و دو بیم.
"صد". نیز نکاه کنید به عده بیم.

۴ عدد (دیفعه). چهار یک، یکی از چهار.
درستن زند: ۵ عدد (۴۰) و (چهار شویگ).
از ۴ عدد (آلهه) ۱. "چهار". از این ریشه است: "چار" ،
چتوال" و جزو اول "چارک" ، چهل ، چل ، چله ،
چلیپا ، صلیب (چهار [سینه])".

۵ روده بیم: آگاه. از ریشه هر رسم معنی داشت و آگاه بودن.
درستن زند: ۵ عدد (۴۰) (چاشیمار).
۶ روده. همیشه پر نبال و اثره بیم چید. نکاه کنید به ۶ عدد.
۷ روده. حالت ۳ در ۲ ر. نکاه کنید به ۷ عدد روحی.
۸ «مد میهد» ۹. مادین آن: ۸ عدد بیم و ۹.

۲

نماد ۳ و ۴ سه بیم. از ریشه فیروز. نکاه کنید به ایران کوده ۴ هجرت.
درستن زند: ۹ ایام (رسیت) : رسید.

۲) «مدله» اند. "ثرفا". درستن زند: "یه مده (زُفر، ثُفر)". "ثُرف".
 ۳) «مدله» (مده). "ثُرف". در بلوچی "چُل" و در طبری "جول" بمعنی گود.
 ۴) «مدله سپه صور». "یه مده (زیوند)". "زیند".
 (زیرشیه) نور. مکان کنیده به صفویاء ذیل فیض مادر مدد.

ف

۱) «شد». ریشه "شدن" بمعنی رفتن. درستن زند برای له (مدله).
 ۲) «شد». "یه شد - دویزه ۱۱۵ (فراخ رو)": "فراخ رو" آمده.

۱)

(۱) «مدله». "کوچکیه (روشنیه)". "روشنی ، روز".
 برای هر شیء کوچکیه با ایران کوده عرصه هست . به آن افزوده شون:
 "روشان" بمعنی "روشن" و "روشندان" بمعنی "روزن" و "روش" بمعنی "روشن".
 (۲) «مدله اند». "کوچک (روچن)". "روزن".
 هر چیه (۱) «مدله».

(۱) (۱) «مدله»: دره ، رو دخانه (بستر رو).
 درستن زند: "کوچک سو (روستاک)". از ریشه
 (۲) «مدله» بمعنی روان بودن . از این ریشه است (سفلیه).
 (فارسی باستان رَوْدَة = "روود") و "رون" بمعنی سبب .
 ("روستا" بمعنی ده چهاری "روستاک" = رستاق از ریشه (۲) «مدله»
 بمعنی "رسان" ، روئیدن ، رشد" است که هر چیه "رز" بمعنی
 تک و باغ = "روضه" : "رزبان" باغبان = "رضوان" .)

(بعدم). "رد". در متن زند: "لهمه (رتبه)".
 "رد" بمعنی داشتند و خردمند و خواجه و پتوان و دلیر و نیز
 بمعنی درستکار و داور. صورت دیگر آن "راد" بمعنی دیر
 و داشتند و سخنگوی.

(بعد رفاهالله). : شیر و ز.

در متن زند: "لهم ای الله اصل" (پستوپنتر):

جزء اول: (آد شاید لاز بعد) ۶. بمعنی مناسب.

جزء دوم: رفاهالله. صورت دیگری از بعد رصد. : خواک.
 رد یعنی وقت خواک: شیر و ز.

به رشیه رفاهالله. : رفر «بعد». : "پیه، پی"
 و جزو دوم "فریه".

}

(بعدم بعد). ((بعدم و س)). : و نه.

در متن زند: "لد (بني)" : "بني"، و نه
 نیز کاه کنید به (پی) رده.

(بعد دهد). "سرسر (۹)". . "نه"

(بعد دهد. و بعد مجه). سی بعد ۶. "نیصد زستان" = سال.

در متن زند: "ای ۶ - ۱۲۵- کج" (نهم سنت زم).
 نیز کاه کنید به و بعد هد. . دی بعد ۶.

(بعد). (۴(.)). . "تر". زمین ریشه است: "تره، نری،

ترک، نروک، نرینه"؛ جزو دوم "هتر" و جزو اول "نیمان" و "نری".

در متن زند: ترا لد (مررت) : مرد.

- (عدد) (زند). (ا) (ز) . "ز". نکاه کنیده (عدد).
 (عدد) بـ. "ادغامه (نایریک)". زن . "زرهش" (عدد).
 (ا). "ز". نکاه کنیده (عدد).
 (۱۴۶۳) عدد . درستن زند را (عدد) - ۱۴۶۳ (؟) آمده .
 "زرهش" (عدد) . "نمیدن" و "نمایز بردن" بمعنی خم شدن .
 خامه + (عدد) . بمعنی گتردن و پهن شدن (؟) .
 (رص ۱۱۵) عدد . "۱۱۵" (نیم) . : پست ترین ، پائین ترین ،
 آخرین (از (د) . : پست و پائین) .
 (۱۴۷) عدد صعد . "نهاده" . درستن زند: "رالد" - ۱۴۷ (بداده) .
 از از + ریشه و عدد . نکاه کنیده ایران گرده: صعد ذیل ۱۲۱ (۲).
 (۱۹) . "نون" بمعنی "اگنون" . درستن زند: "۱۱۹" (نون) .
 (زاین ریشه است جزو دوم "اگنون و کنون" .
 (۱۴۸) رفع . "لد (نی)" . "نه ، نی" . حرف نفی . (عدد + رفع) .
 نیز نکاه کنیده (عدد) عدد . و به ایران گرده ۱۴۸: صعد ۳۲ .
 (۱۶) عدد (عدد) . (۱۶) عدد (عدد) . : خانه ، اصطبل .
 درستن زند: ۱۳۶ (مان) : مان .

- عدد ۱۴۹ رفع . (عدد ۱۴۹ همچو). "۱۴۹" سو (سوچاک) .
 "سوزان" . "زرهش" عدد ۱۴۹ و (عدد ۱۴۹) ریشه "میخن" ،
 سوز ، سوج ، سوزش ، سوجش .
 عدد ۱۴۹ عدد . "قولصو (سرتک)" . "سرده" بمعنی نوع .
 عدد صعد . (۱۰۰) . "صد" . نیز نکاه کنیده صعد و به ایران گرده ۱۰۰: صعد .

داده و نهاده . "کام ۱۲۵ (سمیت)" : بطریم .
از پیش و دعاف (داده) . نگاه کنید با ایران کرد ۴: ص ۱۴ .
داده . از پیش و دعاف : بطریم ، ظهریم .
درین زند : کام ۱۲۳ (سمیت) .

داده و داده . : سایش . از پیش و داده (داده) .
داده و داده) هرشه شاه فارسی باستان . نگاه کنید با ایران کرد ۴: ص ۲۶ .
داده . "فیل ۱۳۵ (سفرت)" . "سفرت" .
از پیش و داده (دوره ، و داده) ریشه "سفق" ، سبیدن
سبیدن . نیز نگاه کنید و داده (د) . و در کله رفیع داده .
داده (د) . "فیل ۱۳۶ (سخن ، سهر)" . "سرخ" . زهین ریشه
سور و سهر در سه راب " از پیش و داده و سخن" .
داده (د) . (در برخی نسخه داده (د) .) "سوار ، سفال"
بعنی سراخ و دان تیر یا "سپار" : آهن سرترا رای شمار کردن زین .
هرشه "سفق و سبیدن" . نگاه کنید . داده .
درین زند : فیلسو . همان و (سورا کومند ، سولا کومند) . سراخ زند .
داده . (و داده . داده . داده (د) .) "ولرد
(سگ)" . "سگ" . صور تهای دیگر در فارسی : "اسبه و اسباء" .
داده (د) . نیکترین ، زیارتین . روز داده (د) .
درین زند : ۱۲۵ (نیوکتر) : نیکتر و
داده (د) . ۱۲۶ (نیوکمپت دین) : نیکترین بدین .
داده (د) . نیک ، زیبا . از داده (د) . : زیبائی .
درین زند : ۱۲۷ (نیوک) : نیک و
۱۲۸ (نیوکمپت دین) : نیک بدین .

داد مدد . "شینیده ، سروده ، شهربه". از بیشه داد
 بیشه "شینیدن و شنودن" ؟ "سرودن ، سرود" ؟
 بیشه "سردا و سرواد" معنی افانه و شعر ؟ "سراده" فاضیه
 بیشه شر و باصرت شین و "شور ، شعر" و "شهرت".
 بیشه درست زند : آنکه لاو (نامیک) : نامی .

داد مدنی دلک سدح . از بیشه داد مدنی (دوازده) : برفبارین .
 درست زند : قلایلی (منش) : بارش برف .
 داد مدنی داد : ابر برف دار ؟ از بیشه داد مدنی .
 درست زند : قلایلی (منش) .

داد مدنی داد : دو هزاره پیش . "دو هزار (ستور)" . "ستور" . صورت دیگر : امپرور .
 داد مدنی داد : دو هزار (شتر) . "شتر" . صورت های دیگر :
 "شتر د استاره" . از همین رشد ایست "تارا" معنی ستاره .
 داد مدنی داد . "هستی" . لکه کنید بر بیشه داده .
 داد مدنی داد . "هستی" + ریشه وس . لکه کنید به ایران گردید . صورت زیل دادی .
 "هستی داد" معنی دنیوی ، نایابیار ، ساختگی ...

داد مدنی : زن ، ماده . درست زند اوو (ماکن) : ماده .
 داد مدنی داد . "سینه ترین" . لکه کنید . داد مدنی داد .
 درست زند : عوکالو (افزونیک) : افزونی .

داد مدنی داد . "سینه" معنی سقدس . از این رشد ایست :
 "اسینه ، سینه ، اسفنه ، سفنه" و جزو دوم "گوسفنه" و
 ابرسینه (اشسینه) "و جزو اول "اسفندیار و اسفناکه" .
 نیز لکه کنید زیل بدل داد مدنی . صفحه ۵۰ و ۵۱ .

قد و رصد دد کند . ”دو زین پیش بیان (سپیتامان)“ :
نام خانواده نزد داشت که از نام جد نهم او گرفته شده .

ک

کیدر لار . چند عدد . ”کلها ۱۳۱ (زین گون)“ .

”زیر گون“ ، ”زیر یون“ . دو جزو دارد :

کیدر لار . ”زر ، زرد“ دیز بمعنی سبز که در

”زیر یون“ : سبز دخشم مانده . از همین رویش است

”زهله ، زهله“ (کیس (د)) . و ”طلاء د تلی“
(فارسی باستان در ترکی) .

چند عدد . ”گونه و گون“ .

کیدر رهند . ”ی سر (زی ، زای)“ : الیت و افوار سلاح .

ازین رویش است : کیدر (د) . ”زن“ : سلاح ، که

در ”زیناوند ، بتر زین ، زین افزار“ و در تاریخ قلم در

”زینستان“ بمعنی اسلیخ خانه آمده .

کیدر رهند (د) . ”زمستان“ ، در نکاه کنیده کیدر ده :
کیدر (چیز) . ”کلها ۱۵۱ (دو شش)“ : کام و خواست .

از همین رویش ”کیدر (چیز)“ رویش ”دوست داشتن“ .

ازین رویش است : کیدر مصعد = فارسی باستان د شتر :

”دوستار“ .

کیدر (د) (د) (د) . ”ی سر ۱۳۱“ . ”زین“ .

کیدر (د) (د) (د) . ”کلها ۱۳۱“ . ”ی سر ۱۳۱“ . ”کیدر“

(زین پیت) : زرفشان . در شرح آن کم میتوانیم

۲۶۴۱ (متراک دستگ) : "مهره داردسته" آمده.
 ۷۷۷۷ (دندان) . زریشه ۷۷۷۷ (هرود) : رنگ
 کردن ، زینت کردن . پاپشونه اور در "نوشتن ، نوشتن" .
 ۵۱۱۱ (لند) + (دیصمه) آمد . "لکلک" . "زردشت و زریشت".
 نیز بصورت زردشت (لکلک) و زراتشت
 و زرادشت و زرادهشت و زارادهشت و زارادشت و
 زارهشت و زارتشت و زرههشت و زرههشت .
 دو جزو دارد : ۵۱۱۱ + (دیصمه) آمد .
 برای جزو اول آن چند ریشه داره شده . شاید هم ریشه "واژه"
 ۵۱۱۱ (لند) : پیری و ۵۱۱۱ (لند) : "زروان"
 باشد که از آن ریشه در فارسی "زر و زال" معنی پیر
 فرتوت و "زبان و زرفان" پیر سالمخورد و "زوار"
 زن فرتوت مانده .
 جزو دوم دیصمه آمد . "سیل" . "آشتر ، شتر":
 درین صورت زردشت معنی دارنده شتر پیراست مانده
 زراسب پسر طوس که دارنده اسب پیراست .
 ۵۱۱۱ (دست) . "دست" . "دست" .
 فارسی باستان: دَسْتَ . (زبان) مشاست : "دسته ، دستگ ..." .
 ۵۱۱۱ . "کُلُو (زمیک) و ۵۱۱۱ (دمیک)" . "زمی و
 زمین و دمیک" و "زم" در "خوارزم" .
 ۵۱۱۱ . "۵۱۱۱ (دستان ، زستان)" . "زم و
 زستان" و جزو اول "زمیر" .
 ۵۱۱۱ . : زیرا ، البتة .

کل «دد». (کل ۱۰۰، کل «دد» ۱۰۰)؛ زمان.
نیز نکاه کنید به صفحه ۷ زیل کرد (آمد) دو صفحه (آمد).

۸

حمد. : این، آن، او.

درستن زند: پیا (او) و الهمس (اویان).

حمد ۶۴. حالت ۲ فرد شمار.

حمد ۶۵. حالت او آجع. حالت ۲ فرد شمار.

حمد ۶۶. حالت آجع.

حمد ۶۷. (آمد). "ا بهو (نمک، نمک)". "نمک، نمک".

حمد ۶۸. (مادی). "سه". نکاه کنید به قار.

حمد ۶۹. دد ددهم ده. "سرلو (سیت)". "سیست".

حمد ۷۰. حالت ده فرد از ماده س. "تو".

درستن زند: کملو (آجع تو)؛ از آن تو.

حمد ۷۱. "لو (تو)". "تو". حالت افراد.

۹

ویدر کله ر. : نام علت یا نقیصی در بدن است.

درستن زند: نه (ددهم) مصلخ فریغتار (؟).

ویدر ۲ دده. "دیو". جزو اول "دیوباد و دیوانه".

از ریشه وردد بعنی درخشیدن. زاین ریشه است: "ضیاء".

ویدر ۳ دده. "دیمه". بعنی روشنی.

ویدر ۴ دده. "دیا (دین)". "دین".

از زیرش و به "زیدن". نکاه کنید به ایران کوره ۳: ص ۹۳.
 و بدهان سمه دد. "و بده بدو" (دخنگ، داشک).
 "داع" : شان. همراه و بده دد. "داع" و "ذغ".
 از زیرش و بده (و بده، و بده) ریشه "داع کردن".
 از این ریشه است: "دخت" ، "دخته" و بدها چند.
 در اصل جای داع کردن و سوزاندن جمد مرده بوده؟
 "دستان" معنی حایض و بدها چنین ممکن است در رسم بود.
 و بده که سه د. (و بده رگ سه د. ، و بده ررد.).
 و بده ررد. "جی ۳۴ د (دیه)" : آستان ، سر زین،
 "دهیو". فارسی باستان دَهیو. نکاه کنید به ایران کوره ۳: ص ۶۳.
 و بدهی "دندونه". (و بده و دنه. ، و بدها دنه.).
 "قیزلا" (دانار). "دادار". از زیرش و بده.
 نکاه کنید به ایران کوره ۳: ص ۳۷ ذیل دا (۲).
 از این ریشه است: "دی" نام ماه دیم.
 قیزلا رسم ردد. "و بده س" (دایتای) و
 و بده س (دایتی). نام رو دخانه ایست در ایران بوج.
 و سمه دد. "داد" ، "داده". در متن زند: "قیزلا"
 (دانار) د ۱۲۵ (رات). ریشه و بده. نکاه کنید
 به ایران کوره ۳: ص ۳۷.
 و سمه دد. (و سه). "قیزلا" (دانار). "دادار".
 و ۶. حرف تاکید.
 و بده دد. "بر (۲)" . "دو". "دو". در متن زندز "و له" (دو). (صورتی دیگر آن در اوستاد و بده بمعنی

و^ود^ون ، ل^ون ، ر^ون^ه : دوباره (دوبار). از این ریشه است :
 بیت^ه : دو صراغ (ر^وص ر^ود^ه). و جزء اول داره های
 "دوم" ، دوازده ، دویست ، بیت^ه .
 و دد^ه (ر^وعیج «دد» . "مر^ود^هل^وو^ه ۲۰۵ و ۲۰۶)
 سریشونگ^ه) . "دو سوم".
 و دد^ه آ . "ب^وس^هل^ه (دو^هر ، در^هوار)". "در" ، در دازه"
 فارسی باستان د^ود و^هر . برای دازه های همراه با کنیده به
 ایران گردید^ه (صر ۳۹) و به آنها افزوده شود "بر" بمعنی "در" .
 ول^ه ر^هه^ه . "واوه و (دریک^ه ، دریوک^ه) : نام علیق است
 در بدن . درستن زند برجی شخه^ه و وه لو (سریک^ه) آمده .
 در فارسی سپریک^ه نام علیق است (ز قسم جوششی که بر روی گودکان
 پیش آید .

ف
 ف (سد^هم د^ه). : نگاهبان (ی) ریشه^ه ف (فس نگاهبانی گوردن)
 درستن زند دد^هل^هل^ه (سرایش) و در شرح آن
 نه^هل^هل^ه (برورش) آمده .
 ف (ار . "سر (س^ه)". "س^ه". نیز نکاه کنیده^ه ص ر^وعیج^ه .
 ف (ار^هعیج^ه . "س^ه ، سربار^ه" .
 ف (ر^وعیج «دد». "و^ول^وو^هه^هص و (سریشونگ^ه). "یک^ه سوم".
 ف (ار دک دداص^ه . نگاه کنیده^ه ف (ار^هعیج^ه «دد». درستن زند^ه :
 کم دند - نه^ه دو^هم^ه (تعج سی گیوا کان) : از سر جا .
 ف (ار دد دد^هم د^ه. "سیصد". نیز نکاه کنیده^ه دو دد^هم د^ه .

فایردوده میم . کی ریده . "سیمین زستان" . ۱۳۲۰ سال .
 درستن زند : دوچرخه . دوچرخه . کی (ستکرستن) .
 فایله میم (عده دهن). وزیرش فایله میلاده دو : بریدن ، تراشیدن .
 فایله میم . حالت هر فرد را فایله میم . "تو" .
 درستن زند "حکم لو (بیچ تو)" : راز تو .
 فایله ره بود دده میم گارد . : بیناک ترین از فایله ره بوده میم .
 بیناک . وزیرش فایله ر : ترسانیدن ، ترسیدن .
 درستن زند : رتکوچم (بیکلیز) : بیکلین تر .

ج

له لند میم . "له لمه (فراج)" . "فراز" .
 صورهای دیگر : له لمه (و . پیش ، له لند نیزه) .
 و له لمه : فراز ، پیش . له لمه نیز بصورت
 پیشنه بگار میمود . وزیرش له لند . "فرا" .
 له لند نیزه . "له لمه (فروهر)" . "فروهر" : عضو
 جاودائی در مردم و حیوانات که پیش لرزایش بوده و پس
 از مرگ میماند . در فرنگیهای فارسی "فروهر" جوهر است در
 رابر عرض . جزو اول "فروردین ، فرودین ، فروردگان ،
 فروردیان" .
 له لند سه لند . "له لند (فوار)" . "فردار" : خانه
 تابستانی و بالاخانه چهاردر و پنجه در و گنجینه و خانه
 رستامی . نیز بصورت "فواره ، فروال ، فرواله ،
 درواره" صنبط شده . از زیرش ها میم : نهفتن ،

پوشانیدن . نکاه گشیده جا دارد .

له (ند و دد دد) . " له ۱۰۷ - ۵۱۹ و (فراج کوفک)" .
" فراگوگان " : کسی که از جلو گوگان یا قزو دارد . نیز نکاه گشیده
به مدد و دد و دد دد . صفحه ۴۹ .

له (ند ۳۰۰) (دی) بدهم . رز له (ند + ریشه منهند) (دی)
ریشه " خلیدن و خلیدن و هشتون و هشتیدن " . رزاین ریشه
است : " هال و حال و حالت " : فرار آرام .
له (ند ۲۰۰) (دی) سهدهم دد . از له (ند + ریشه و دد) (۲۰۰)
ریشه " چریدن " . رزاین ریشه است : " چرا ، چرام ، چرامین " .
درست زند : له ۱۰۷ - ۵۱۹ - ۱۱۳ - ۱۱۶ (دی) (فراج
رفت هند) : فراز رفتار آند .

له (ند ۲۰۰) (دی) ده ده ده . رز له (ند + ریشه ده) ده ریشه
" شدن " معنی رفت .

درست زند : له ۱۰۷ - ۵۱۹ - ۱۱۳ (فراج رفت) : فراز رفت .

له (ند و (دی) دو) . ریشه " له ۱۱۱ ده ۱۱۱ (رسین) " . " پرسیدن "
رزاین ریشه است : " پرسه و پارسه " : گداشی و " پرسه " :
احوال برگرفتن و عیارست بیمار . با پیشووند ده بدهم در
" بادفره (بادفره ، بادافره ، بادافراه ، بادآفره) " :
جزای گناه = " باز پرسی " له ۱۰۷ - ۵۱۹ .

با پیشووند منهند : همپرسیدن : شور کردن .

له (ند و ۴۶) (دارند) . رز له (ند + ریشه دو و دهار) :
بر پانچاه اشتن مانند ستون که سقف را نگاه دارد . رزاین
ریشه است " پنکم ، پنکم " : خانه تابستانی ، بارگاه ،

ایوان، صفة، خانه ایرانیزگویند که اطراف آن شبکه و
بادگیر داشته باشد.

درستن زند: ۱۵۱۰۰- سی سو و نه (فراج اشکوب)؛ فراز اشکوب.
له (امد) حاده. "له (له) ۱۶ (فرنوم)". : خست.

درستن زند: ۱۵۱۳۵- ۶ (فراچتوم). در فارسی باستان:
فرشتم. زاین ریشه است "فرد".

له (امد) و بده (داد) در رنجه. } از له (امد + ریشه و بده) داده
له (امد) و بده (داد) ۶. } (ورده) : همودن، نثان
دادن، آگاه ساختن، بُنطر آمدن.

زاین ریشه است: "دیمه"؛ شخص (و بده) داده.
و "دس، دش، دلیس" بمعنی شب و مانند و همتا "ر
ستدیس، خرخار دلیس، طاقدلیس".

درستن زند: ۱۵۱۰۰- ۱۴۳ (فراج نوت)؛ فرازنود.

له (امد) در بده (۶). } زله (امد + ریشه و بده). نگاه کنید
له (امد) در بده (امد). } بریشه و بده.

درستن زند: ۱۵۱۰۰- ۶۰۱۳ (فراج بُرت)؛ فراز برد.
له (امد) بده. ۲۰۰ در بده. زله (امد + بده) + بده در بده.

(ز) ریشه بده و ریشه تا ختن". نگاه کنید بایران کوده به بصری ۳.

درستن زند: ۱۵۱۰۰- ۱۱۲۹۵ (فراج تچینیت)؛
"فراز تازانیدن"؛ روان کردن، جاری کردن.

له (امد) در بده. } زله (امد) (له) (امد) : پیشرفت
له (امد) در بده (۱۲۵) ر. } دادن، فراخ کردن.

درستن زند: ۱۵۱۰۰- ۱۲۶ (فراخون)؛ فراخ کن و

ناله ۶۴ (فراخونیم) : فراخ گنم و میتوان آنها را در پی داره اوتا نی فردا نین و فردا نین خواند.
 "فراخ" بمعنی بیار شاید لز ریشه له (سد) باشد.
 له (رد) ند. لز ریشه له (یه) : شاد کردن، خرسند کردن، روت داشتن. از همین ریشه است: "فریده" بمعنی خود را بی (دوست داشته شده؟) و سد + له (یه) ند. در "آفرین" (فری، آفری، فریش) و با فنی در "لغزین".
 درست زند: چاله سد تی و نه (دوش آزمیه).

جا

جاده (رد) . نگاه کنید به صفحه ۵۳ زیل نده دارد.
 جامد فاعل ناد نده. نگاه کنید به صفحه ۵۴ زیل نده (رد).
 جامد فاعل (رد رصد ۲۷) . از ریشه "جامد فاعل (جوار)" ریشه
 جامد فاعل (سد رصد ۲۷) . "بین، بینش". نگاه کنید به ایران کوده ۳۴: ص ۲۷.
 درست زند: "ای ای ای (ویشن) : بینش".
 جامد ره. "اسد (دای)" : پرنده .
 جامد نه ره (صد ۲۷) . "بیشت (بهترن)". نگاه کنید به جامد نه د.
 درست زند: نه سد (له) (نپرزم ، نکلم).
 جامد نه د. "نه نه دلا (ویه)". "به" : خوب .
 صور تهای دیگر: جامد نه د و جامد نه د .
 نگاه کنید به ایران کوده ۳۴: ص ۲۸ .

جامد نه د. "واژه" ، سخن . از ریشه "جامد" و نگاه کنید به دهانه ۵۴ ند. صفحه ۵۴.

جادل. "ا(در)". : جائیت کر جم برای حفظ کردن مردم و جوانات ساخت که درستان سخت بلک نشوند.
"ور" درستان جم مانند کشت در طوفان نوح است.

رزیشه **جادل**: حفظ کردن، پوشانیدن، نهفتن.

روزین ریشه است: "بارو، باره، باری" و جزو دوم "دیوار، فروار".
جادل (ع) صدرید. لزرنیشه **جادل** و فه: بزرگ کردن، نمو دادن، منکردن، "بالیدن، بالودن".

درستن زند: "الله عاصم" (والینین) .

روزین ریشه است: "ورد، ول، گل، جل" معنی گل و شکوفه (**جادل** و فه). "باش" معنی نمود و "ولد" معنی فرزند و در تولید.

جادل در بی مردید. : روان شدن، روان بودن.

رزیشه **جادل** ریشه "وزیدن = بزریدن".

درستن زند: صد عیان (تچنیه).

جادل (لد). "ا(وف)". "برف".

جادل و حصم (لد). "ا(وف)" (واسط). : علف، مرغزار.

جادل صمد. "ا(عاصم)" (وات). "باد = واد".

رزیشه **جادل** : وزیدن. نیز لک بکنید به عده حصم (عد). صد عاصم.

روزین ریشه است "هروا" "ا(وای)" **جادل** ره. ،

جادل ره. ، **جادل** ره. .

جار (و، هد حصم) ره. ریشه **جادل** و (وارف) : یافتن،

جار (و، هد حصم) ره. بدست آوردن.

درستن زند: "ا(وف)" (وندیت).

واجه . (جاد ، خار) : جدا ، دوراز ، برضه ، لزمیان .
در فارسی بصورت پیشوند "گ" در سخنان ، گذار ، گزار ،
گناه ، گریز ، گداختن ... و "و" در وجیں ، وزیر ،
وفات ، وفا

واجه ۳ بده . خایه + م بده . در متن زند : "اوله (ویش)" .
واجه «بده ۳ م بده» . "۱۳۵۸۱ (دیوگهانان)" .
"دیوگهانان ، دیوگهان" : فرزند خایه «بده ۳ م بده» .
که نام پدر حشید است .

خایه «بده ۲۳ . از ریشه خادم ده (خایه بده) : بودن ، آماده
بودن ، پذیرفتن . در متن زند: ۶۹۶۱۱۳ (پتگفت) : پذیرفتن
خایه خادم بده . } پیشوند خایه + ریشه خادم و ریشه
خایه خادم بده . } "خاییدن ، خایین" : زرم کردن .

در متن زند : "را به - سمه و ومه (بی - آهت)" .
خایه بده (بده ره صمه ده) . "اوله - ولره بیمه (ویش
کرپشت)" : نام پزپکه ایست که آزما ۱۳ م بعد اسلام او سو
(چجزدای) شرح کرده اند .

خایه بده . : پرنده . نکاه کنید به خایه در .
و بد (بده ره صمه ده) . : نام پرنده .

خایه قلچ لهد «ده در مده» . } خایه + ریشه قلچ ده ریشه شدن .
خایه قلچ لهد «دد در ده ره مده صمه ده» . } "واسدن ، گشدن" (؟)
ده متن زند : را به - قلچ ۱۳۵۸۲ (بی روشنیت) و
را به - ده ۱۳۵۱۵ (بی روشنند) .

واه و دند ۳۷۵ دد . } رزیش^ه خامدن دد .
واه و دند ۲۵ . } نکاه کنید به واه « دند ۲۵ . صفحه ۷۹ .

درست زند: ۶۹۰۱۰ (پت گیریت) : پذیرد و

۶۹۰۱۶ (پت گیرم) : پذیرم .

واه و دند . رزیش^ه خامدن دد . آماره بودن ، پذیرفت .

درست زند: ۶۹۰۱۰ بهد (پت گیریت) : پذیر .

واه و دند . « دلم و و ۱۲ (هر و پین) »: همه ، هر میک .

نیز نکاه کنید به ایران کوده ۴۴ : صفحه ۴۴ .

واه و دند (آند) . « سی و و نه ل (اپر) » . « پسر » .

واه + ریشه دونه^ه ریشه « پردن »: پایمال کردن ، پایمال شدن ، طی کردن در اه رفتن . رازیه ریشه است: « سفر » و « پری » .

واه و دند (آند) . « سی و و نه ل (اپر) » . « پرد » . واه + دند (آند) .

واه کی رسید (ارسید) : نام نقضی است در بدن ، شاید کجی و شکستگی .

واه + کرسید^ه : کج بودن ، کج رفتن ؛ ریشه « زور » (ترزیب) (ادستاد فارسی باستان کی) (آند) . زوره . شاید « زور » .

بنی کج دهن رازیه باشد .

درست زند اوک مر ۱۰ و در شرح آن (دونه و (رقیب)

آمده . در ظاری ریشه نام مرضی است که آنرا عرق بدین گویند .

واه ص مد منصص . « راند . ص منه ل پاوه » (بی تاچشنه) :

« گداختن » : آب شدن .

واه + ص مد و . نکاه کنید به ایران کوده ۴۴ : صفحه ۴۴ .

واه ص ۴۱۰ ص ۴۱۰ . ص مد اه . « گزارده تن » : تنی که دور و جدا

شده ، در صفت پیس آمده باین معنی که شخص پیس یا جزای

رزجیت جدا و "گذاره" میشود.

خواه + صمد (۱). نگاه کنید به ایران‌گوده ۳۴: ص ۳۷.

صد (۲). "تن" (جزء اول: تندیس، تندس، تندیس، تندس، تندیس، تندیس، تندیس، تندیس، تندیس، تندیس، تندیس، تندیس، تندیس...) و "تنه" و "تنگ".

درست زند: سمع ۲۰۰۳-۱۳۱۹ روایات، اف ۱۲۳

(کویوت کرت ایقیت تن) : کرج‌دگرده است تن.

خواه رسد (۳). "راشد" و دل ۱۴ (بی بزت) : "ببرد".

خاپ + رسدا : دور بردن، پخش کردن، فشردادن.

خاپ خاپ صد (۴) : تباشده دندان، پوسیده دندان.

خاپ + خاپ صر : تباشده.

و بد سهد صمد (۵). (و سهم سد) "دندان". زرینی ریشه

است: "دند، دند، دندانه" و "دد، دده": معنی

درنده بادن (و بد رصم روبد).

درست زند: **راشد** - ۱۳۰۳ و و بد (بی - وقت دندان):

تباشده دندان و در شرح آن ل ۱۳۰ و (پونک) :

پوسیده دندان آمده.

خاپ سه (۶). نگاه کنید به خاپ و سه. ص ۷۷.

۶

و بد سهد صمد. "پنج" - "فتح" (سرمه و گل: و بد سه، پنج). زرینی ریشه است: "پنج، پنج، پنجور، پانصد، پانزده (و بد سه) بند. و بد (و بد)، پنجاه، پنجاه (و بد سه) و بد (و بد صمد)؟

پنجا، پنجایک، پنجایه؛ خرچنگ.

نه ندر لار. بپیشوند: گرد. در فارسی بصورت "پیرا" در "پیرامون" و "پر" در "پرگار" و "فر" در "فردوس".
نه ندر لار. جا سده لاد. "پردار". در متن زند "نه ولهم".
نه لم ملا (بپیرامون پروار)". رز نه ندر لار + جا سده.
نگاه کنید به جا سده. ص ۷۸ و به له اسد لاد ص ۷۶.

نه ندر صمد. به، بسوی، نزدیک، برضته، بوسیله،
بر، بنابر، برازی، برابر، دوبار. نگاه کنید به ایران کوده
۳۴: ص ۷۴ ذیل پاتری.

درستن زند: کمی (آپر) : بر.

نه ندر صمد. نه ندر صمد. نگاه کنید به نه ندر صمد و نه ندر صمد ج ۲۱-۲۰-۱۹ (پیشوگفت) : پاسخ گفت.

نه ندر صمر. هایند و ندیم. از نه ندر صمر + رشته قندی
رشته آمدن". نگاه کنید به ایران کوده ۳۴: ص ۷۳.

درستن زند: "زاده ۱۳۶ (بی مت)": "بیاد".

نه ندر صمر. خالدین نه ندر صمیم. رز نه ندر صمر + رشته
خالدین و (وارف) : درستن، دریافتی هایاد گرفتن،
آگاه شدن. با پیشوند نه ندر صمر : آگاه کردن؟ با پیشوند
هر در "نوید".

درستن زند: "نه ۱۳۵ و ۲۲ (پت و یهیت)": آگاه کرد.

نه ندر دند. "نه دند (پس)". "پس": برص و
سفید، "پیت": برص و جذام.

نه ندر («ند»: پیش. (صور تهای ریگر: نه ندر («ند»،

نه عد^۱ داده‌ند. ، نه عد^۲ دار (ارهند) ، نه عد^۳ داده‌ند.

درستن زند: (لم ۱۵) (پیش) : پیش.

نه عد^۱ دار (ارهند). "نه عد^۲ ایه (خنوم)" : نخت.

نه عد^۳ داده‌ند. : سخت (۶).

درستن زند: ۱۳۱۹ (گرت) : کرده ، ساخته.

یا (کشت) : کنده : زیر زمین و جایی که در

داسن کوه برای گرفتن گفتان کنده باشد.

نه عد^۱ داده‌ند. : نه عد^۲ داده (پیش) : پیش.

نه عد^۳ داده‌ند. : (لم ۱۵) (پیش) : پیش.

نه عد^۱ داده‌ند. "نه عد^۲ (س)" . "پس" : نگاه کنید ب ایران کودهم: صرعی.

نه عد^۳ داده‌ند. "پس ، سپس" . از نه عد^۲ داده.

نه عد^۱ داده. (نه عد^۲). "نه عد^۳ (پا، په)" . : حیوان اهلی اسد برگرفته.

از این ریشه است: "ش" و "چ" و "چوب" در "شبان" و

چپان و "چوبدار" و "شاید" پا در "پاچیکه و پاچیکاه" : جای ستوران.

نه عد^۱ داده. "نه عد^۲ (پی، پذی)" . "پی" : جایا.

از نه عد^۲ داده. (نه عد^۳ دره). "پا ، پای" از نه عد^۱ داده

نه عد^۳ داده . نگاه کنید ب ایران کودهم: صرعی زیل گز می‌دزد.

نه عد^۱ داده. "نه عد^۲ هیو (پاشنگ)" . "پاشنگ" .

نه عد^۳ داده. "نه عد^۱ (پر)" . "پر" . نگاه کنید ب ایران کودهم:

صرعی^۱ زیل پَرُّه . و به آن افزوده شود جزو اول "برنا ،

برناک ، برناه ، برنای ، پرناک" نه عد^۲ (۴) نه عد^۳ داده.

نه عد^۱ داده‌ند. "نه عد^۲ (پرسیت)" . "پرسید".

نگاه کنید بریشه له (نه عد^۳).

۷۴ صد . (۷۴ فیصله) . "پُل" دیز بعنی گذر .

از ریشه "رید" : گذشتن : رفتن در میدان به آفور . زاین

ریشه است : "پول = پُل" = "پُرد" بینان گیلانه و گردی .

در متن زند : ۱۳ (ویرگ) : گذر .

۱

ریدا ریشه "بردن ، بار ، بار آوردن" . نگاه کنید به ایران کوده : ص ۹۶ .
رسلاصم . رز ریشه ریدا .

ریدا فیصله . "ریدله" (بالین) . "بلندی" ، سر ، قله .

ند نفی + رسلاصم اد . : بیسر .

نیز نگاه کنید : رسلاهمی رسلاصم دد .

رسلاهمی رسلاصم دد . "رسلافع" (بالت) . "بلندترین" .

از ریشه رسلاهمی ریشه "بلند شدن" و "بلغع" .

(زاین ریشه است : "برز ، بزرین ، بالا" ، بلند ، بُش" و "برز" در "البرز" و
"برزویه" . نیز "برز و بلندی" : کوه (رسلاهمی رسلاهمی) و
"بالش ، بالشت ، بالشک ، بالین" (رسلاهمی رسلاهمی) .

نیز نگاه کنید : رسلاهمی رسلاهمی داد . و رسلاهمی رسلاهمی دایران کوده : ص ۹۵ .

رسلاهمی . "رسلاهم" (برشنه) . "مردن" (رز ریشه رسلاهم) .

رسلاهم اد . } "بُش ، بلندی" نگاه کنید به رسلاهمی رسلاصم دد .

رسلاهمی رسلاهمی داد . در متن زند : "رسلاهم" (بیش) .

رسلاهم . "رسلاهم" (برش) . "بردن" : پروردان . رز ریشه رسلاهم .

شرح آن سه بمعنی بد (هاوشتبیه) : شاگردی آمد .

رسلاهمی . "رسلاهم" (برست) . "بردن" : بار آوردن . از ریشه رسلاهم .

ر، ۱۴۰۲. "رل۲۱ (برین)" در برخی نسخه "رل۲۲" (برشن).
"بردن". زریشه و سه).

رددص. "ر۱۳ (بوبت)". "بود" } زریشه و دشنه تبدیل
"ر۱۳۱۱۳ (بوبت)". بود". } معنی بودن و شدن. نیز
لکاه کنید به ایران کوده ۳: ص ۴۸.

6

۶در راردد. ۹۱۲۶ (مینوک)." . "مینو ، مینو؛ "معنی".
"مینو" در فارسی معنی بشت و آسمان مانده ولی در ادب است معنی
آن هستی و قوه‌ای که فکر میکند بگارد فته و لذتیست ریشه و معنی
برابر Mind انگلیسی است. در فارسی باین معنی بصورت "من"
در "دشمن و بیش" و بصورت "مان" در "گمان و پیشان
و آیمان" مانده و لزیمین ریشه و با این معنی "مانستار" معنی
نفس کل در فرهنگها ضبط شده و با پسوند و در "منطق"
(۶د. ۷۶۳۴.) و آن اصطیقت که جهت دروش فکر را
اداره میکند. برای آنکه این معنی ۶در د. با
معنی بشت لزیم شناخته شود "مینو" را معنی که الکزن
رداج دارد و "مینو" را معنی آن قوه‌ای که فکر میکند در ترجمه
اوستا بگار میبریم.

(زریشه ۶د) معنی فکر کردن و "آیمان داشتن". نیز
لکاه کنید به ایران کوده ۳: ص ۷۷۰-۷۷۱.

۶در راردد ۶د. "مینوی، مخنوی". لکاه کنید به ۶در د. در د.
۶در راردد ۱۷. ۹۱۲۶. "مینند" : فکر کند. (زریشه

۶۰۱۰. نگاه کنید زیل خاکدربورده.
 ۶۰۱۱ (وبد). "۶ (وق) (مرگیه)". "مرگ" و "مرگی" بمعنی
 "مرگ و میر" در تاریخ سیستان آمده. لزومیه ۶۰۱۲ و (از
 ۶۰۱۳) : "مرگ آوردن، هلاک کردن". نگاه کنید به ایران کوده ۶۰۱۴: صراحت.
 ۶۰۱۵ (وبد). "مرد". نگاه کنید به ۶۰۱۶ (وبد).
 ۶۰۱۶ (وبد). "۶۰۱۷ (صعد) و ۶۰۱۸ (مرقوم)".
 "مرد و مردم". صور تهای دیگران ۶۰۱۹ (ع صعد). و
 ۶۰۲۰ (ع صعد). و در خارسی باستان مرّتیقی. لزومیه ۶۰۲۱
 "مردن". نگاه کنید به ایران کوده ۶۰۲۲: صراحت و به آنچه صورتی
 ذیل (برای مردوزن نخست) افزوده شود:

"مرد، مشی، میشی، مهلهی، ماری - میج".
 "مردانه، مشانه، مشانه، مهلهانه، ماریانه - میری".
 ۶۰۲۲ (وبد). "مرد". از ۶۰۱۶ (وبد) + پونه وبد.
 ۶۰۲۳ (ع صعد). "کلم" (ترف): "سرخ و مرچ" بمعنی چراگاه.
 ۶۰۲۴ (ع صعد). لزومیه ۶۰۲۵ (یعنی) مالیدن و مشتن.
 ۶۰۲۵ (ع صعد). زاین ریشه است: "مالش، ماله، طهم، هریم،
 طهم، سرزه = ماله، مشت و مال" و "مرز" بمعنی جماع.
 ۶۰۲۶ (ر + ع صعد) : در مالیدن : در مشتن.
 در مشتن زند: "۶ سلای (پریز)".
 ۶۰۲۷ (اد). (حالت عفرد). "۶ (من)". "من".
 ۶۰۲۸ (وبد). "۶ (مسیه)": درازی و بزرگی.
 نگاه کنید به ایران کوده ۶۰۲۹: صراحت.
 ۶۰۲۹ (وبد). "۶ (مس)". "مس". نگاه کنید به ۶۰۳۰ (وبد).

- ۶۰۰۰ دلار : بزرگترین . در ۶۰۰۰ دلار : بزرگ .
- از این ریشه است : "مزیت" و "مجد" و "مشت" بمعنی پُرداشته و بسیار و لبریز و سبک و غلیظ (۶۰۰۰ دلار) .
- در متن زند : ۶۰۰۰۰۰۰ (مشت) : مشت .
- ۶۰۰۰ دلار : نگاه کنید ذیل ندهد (۱۰۰۰ دلار . ص ۳۴۳) .
- ۶۰۰۰ دلار : همیشه ، جاودان . از این ریشه است "صد" بمعنی پانزده .
- (۶۰۰۰) = سکرت ت س نهاد در س شمر بمعنی همیشه . (در فرهنگ‌های عربی "شمر" بمعنی همیشه نیز ضبط است .)
- در متن زند : سکولار و (پیشگ) : همیشه .
- ۶۰۰۰۰۰ دلار . "۶۰۰۰۰۰ (سینگ) و ۶۰۰۰۰۰ (سیان)" :
- "سیانه ، سیان" . در ۶۰۰۰۰۰ در ۶۰۰۰ دلار .
- ۶۰۰۰ دلار . "۶۰۰۰ (ما)" . "ما ، مه" حرف‌خواری . ایران کوده : ص ۵ .
- ۶۰۰۰ دلار در ۶۰۰۰ دلار . "۶۰۰۰۰۰۰ (مزدان)" .
- "مزدین" : ستایندهٔ مزادا .
- نگاه کنید به ۶۰۰۰ دلار . و ۶۰۰۰ دلار ص ۵۳۳ .
- ۶۰۰۰ دلار . "۶۰۰۰ (ما)" : وَنَه (وفضی) . نگاه کنید به ۶۰۰۰ دلار .
- ۶۰۰۰ دلار . (۶۰۰۰ دلار) . "۶۰۰۰ (ماه)" . "ماه و مه" .
- صورت دیگر : "مانگ" (۶۰۰۰ دلار) . و جزو اول :
- "ماهنه ، ماهسیانه ، ما هچه ، ما هر ، ما هویه ..." .
- ۶۰۰۰ دلار در ۶۰۰۰ دلار . در ریشه ۶۰۰۰ دلار "ماندن" = مانیدن = مانن .
- از این ریشه است : "مانند ، همانند ، مانا ، همانا" .
- در متن زند : "۶۰۰۰ دلار (همانگیه)" : همانندی .
- ۶۰۰۰ دلار . "۶۰۰۰ (مینیت)" : فکر کرد . از ریشه

خند) . نکاه کنید زیل کادر ارد.

۶ آدھا لعنه د. : غفر ، "سنو" در "سنوبات" . (زیرشیه کاده).

نکاه کنید زیل کادر اورد . و به ایران گوره ۴۳: ص ۵۲.

۶ (زمین). "سی نیم" (نیم) (اشترشن) " : بیاره، شتن و ز

ریشه کاده (و-ه-کاده) (ریشه شماردن ، شمردن) . لز

این ریشه است "شترش" ، مار ، ماره ، آماره ، آمار ، اماره ،

هماره ، مر ، مرور (شلارس) هلا (شمر (قصه)) باقی "نمایار" .

کاره لعنه د. (کاره کاده) : جفت جفت ، دو تائی .

(زاین ریشه است "شتوی" .

درستن زند : مر-و-بیا-و (دو گانه) : دو گانه و

۱۱۷ ۶۶۵ و (پت گیچک) : بیا سینه .

۱۵۶ . (حالت) : از آن سن . درستن زند :

کو ((ان سن) : از آن سن ؛ اذ (او من) : بمن ؛

که ((چ سن) : از سن ؛ بیا (او من) : بمن .

۶ دفعه د. (۶ کاره) : بزودی ، شند .

۶ (آند چ) . (زیرشیه ۶) : گفت . (زاین ریشه است) : "امر" .

۶ (کد ۶) . درستن زند : ۶۵۵ ۱۱۳ (گفت) .

۶ (ج-ک) د. زیرشیه ۶ (د) : گفت .

۶ (ج) د. "میر اشته" . از ریشه کاده . نکاه کنید طالب (و د).

درستن زند که چ و (ترک) که با ته موت "از همان ریشه است .

شادر (مر-کاره) ۶۲ . نکاه کنید ریشه بیه دا : "خوردن" .

درستن زند : ۶۳ ۱۰۹ (خوردش) و در فنخه دیگر :

"بیا (نیم) (خوردش)" : خوردش .

سندل ریشه "خوردن". زاین ریشه است "خور، خورا،
خوارک، خوش، خوار؛ خوال (سندل‌خال)،
خالی، خالگر، خوالگر؛ خورد، خوردی (سندل‌خرد)،
خوردنی؛ خورده پز".

سندل ای رقصید. "می سندل‌بودجه (خوارزست)".؛ شیرین
ترین ("خوردنی ترین"). از ریشه سندل.
سندل‌خال. "خوال". نگاه کنید به سندل.
درستن زند: سندل‌بها (خورش)؛ خوش.
سندل‌بدهید. "می سندل‌بده (خوندات)". "خودداد":
خودآفرینه، جادویان.

نگاه کنید به سندل. صفحه و ایوان گوده؛ صفحه ۳۷ ذیل داده.
سندل‌آبدخانه بینید. "می سلم بها (خوروش)". "خود
رخان، خودروشن".
نگاه کنید به سندل. صفحه و آبدخانه. صفحه ۴۲.

ترجمه متن اوستایی داستان جم

(ترجمه ذیل واژه بوازه از متن اوستایی و روایت فرهنگ واژه‌ای)
 فارسی که برای ترجمه برگزیده شده از همان ریشه اوستایی که در متن آمده، هرگاه از مکر ریشه اوستایی در فارسی واژه‌ای نجات نمی‌رسد که بتوان آنرا در ترجمه بکار برد ناچار لازم است پلولی آن پسوردی شد و در عیرایصه روت واژه فارسی که معنی آن نزدیک بوازه اوستایی بود بکار برد شد. در پایه میں هر صفتی واژه‌ای اصلی متن داده شده که خواسته بتواند شرح آنها را باسانی در واژه نامه پیدا کند. واژه‌هایی که در ترجمه میان دو قابل [] دیده می‌شود در اصل متن نیست و فقط برای روشن کردن معنی مجدد افزوده شده است.)

سنه

- ۱- پرسید زرداشت اهور مزدرا : ای اهور مزد پسند^(۱) تین^(۲) سنو^(۳) دادار جهان استومند^(۴) ، ای اشو^(۵) ! یا که نخت^(۶) ز مردمان پرسیدی^(۷) تو اهور مزد بجز بامن زرداشت ؟ به که فراز نمودی^(۸) دین اهور را^(۹) زردشتی را ؟
- ۲- آنگاه گفت^(۱۰) اهور مزد : به جم نیک دیدار^(۱۱) خوب رسه^(۱۲) ، ای زرداشت اشو^(۱۳) ! با او نخت^(۱۴) از مردمان پرسیدم من اهور مزد بجز بامن تو زرداشت ؛ به او فراز نمودم^(۱۵) دین اهور را^(۱۶) زردشتی را.
- ۳- آنگاه باو گفتم^(۱۷) ای زرداشت من اهور مزد : آماده باش ای جم نیک دیدار^(۱۸)

(۱) داد. (۲) ار. صهی. (۳) نادر ار. صهی. (۴) جهانی : داده داده داده را بهد. (۵) صهی. (۶) داده را رهی. (۷) داده رهی. (۸) گفتگو کردی : داده داده داده. (۹) نشان دادی : داده داده داده رهی. (۱۰) داده داده داده. (۱۱) داده داده داده. (۱۲) زیبا : داده داده داده. (۱۳) داده داده داده. (۱۴) داده داده داده. (۱۵) داده داده داده. (۱۶) داده داده داده. (۱۷) داده داده داده. (۱۸) داده داده داده.

دیوگهان^(۱) برای برشدن و بُردن دین من . آنکه بمن پاسخ داد^(۲)
جم نیک دیدار ای زردشت : نی آفریده شده ام^(۳) نی آموخته برای
برشدن و بُردن دین .

۴- آنکه با او گفتم ای زردشت من اهورمزد : اگر آماده نیستی^(۴) برای
برشدن^(۵) و بُردن دین من پس جهان را فراخ کن^(۶) پس جهان
مرا سیالان^(۷) پس باش^(۸) جهان را پرورنده^(۹) و سردار^(۱۰) و گاهجان .
۵- آنکه بمن پاسخ داد^(۱۱) جم نیک دیدار ای زردشت : من جهان
ترا فراخ کنم ، من جهان ترا سیالانم ، من باشم جهان ترا پرورنده
و سردار و گاهجان ؟ نی در شهر [یاری] من بود مسرد باد نی گرم
[باد] نی درد^(۱۲) نی مرگ .

۶- پس اوزا دوزین^(۱۳) فرا بردم من اهورمزد : سو فار^(۱۴) زرین
دآشتر^(۱۵) زرshan^(۱۶) .

۷- [اینک] جم هست برندۀ دو شهر [یاری] !

۸- آنکه به شهر [یاری] جم سیصد زم^(۱۷) انجامید . آنکه برای او

(۱) فرزند و پیویست : چاچ «مد و س مد اد . ص ۷۹ . (۲) حکایت کردن : رساندن .

(۳) عده ده . (۴) عده هشت . (۵) عده هشت . عده هشت . (۶) عده هشت . (۷) عده هشت .

(۸) عده هشت . (۹) عده هشت . (۱۰) عده هشت . (۱۱) عده هشت . (۱۲) عده هشت .

(۱۳) عده هشت . (۱۴) عده هشت . (۱۵) عده هشت . (۱۶) عده هشت . (۱۷) عده هشت .

(۱۸) عده هشت . (۱۹) عده هشت . (۲۰) عده هشت . (۲۱) عده هشت . (۲۲) عده هشت .

(۲۳) عده هشت . (۲۴) عده هشت . (۲۵) عده هشت . (۲۶) عده هشت . (۲۷) عده هشت .

(۲۸) عده هشت . (۲۹) عده هشت . (۳۰) عده هشت . (۳۱) عده هشت . (۳۲) عده هشت .

(۳۳) عده هشت . (۳۴) عده هشت . (۳۵) عده هشت . (۳۶) عده هشت . (۳۷) عده هشت .

(۳۸) عده هشت . (۳۹) عده هشت . (۴۰) عده هشت . (۴۱) عده هشت . (۴۲) عده هشت .

- این زین شد "پراز پایان" (۱) و سوران و مردان و سکان و پرندگان (۲) و آشان سرخ سوزان . بدان [زین] نیافتنه جا پایان (۳) و سوران و مردان .
- ۹- آنگاه برجم آکاهی دادم (۴) : ای جم نیکت دیدار و یونگمان ، پرلات] این زین باهنگه (۵) پایان (۶) و سوران و مردان و سکان و پرندگان (۷) و آشان سرخ سوزان . بدان [زین] نیابند جا پایان (۸) و سوران و مردان .
- ۱۰- آنگاه جم فراز شد به روشنی با به شیرذ (۹) به راو خور . او این زین را ابر شفت (۱۰) با سوار زین و ابر شفت با اشتراحت چین گویان (۱۱) : ای اسپند ارتق فریده (۱۲) ، فراز شو و خود را بگسترب (۱۳) ای بُردن پایان و سوران و مردان .
- ۱۱- آنگاه جم این زین را گش دارد (۱۴) سوم بزرگتر از آنچه پیش بود . بد انجا فراز رفته (۱۵) پایان (۱۶) و سوران و مردان به خواست (۱۷)

- (۱) رد ددهم . ص ۵۷ . (۲) حیوانات اهلی مانند بز و گوسفند : ندد ددد « بهروز » .
ص ۸۳ . (۳) والد در بند ۶ . ص ۷۷ . (۴) خار (۱) و (۲) . ص ۸۷ . (۵) ندد ددهم .
والد (۶) ندد ۶ . ص ۸۲ . (۶) جمع شدن : نهد سهند ندد ددهم . د ص ۷۷
۶۵ داشته نامه فقط معنی فعل داده شده . (۷) آند ری کله بند ۶ . ص ۵۷ .
۸۸ نده کله دد ۶۴ . ص ۴۹ . (۹) ندر کله ری (۱۰) « ددهم » . خارانیدن و
جراحت کردن ص ۱۴ . (۱۰) در صوره دلخواه دد (۱۱) . ص ۴۵ . (۱۱) دوت
داشته شده : ل (۱۲) لد . ص ۷۷ یا " ای اسپند ارم ، از روی همراهانی ... ".
(۱۲) خار (۱) ندد ۶۴ ندد ددهم . ص ۷۷ یا " فراز شو و خشم شو ".
(۱۳) خار - قل (۱۴) ندد ددهم . ص ۷۹ . (۱۵) ل (۱۵) ندد ددهم .
من ۷۵ یا در متنه بجای ندد ۷۷ . بخواهیم ندد ددهم ۶۴ . (خانه) و من کیم : بـ (۱۶)
خانه فراز کردند (ل (۱۶) + و ل) : کردن هماقتن) پایان و ... " (۱۷) ددهم ۷۷ . ص ۷۷ .

- د کام^(۱) خود چنانکه او را^(۲) کام^(۳) بود.
- ۱۲- آنگاه به شهریاری جم ششصد زم انجامید. آنگاه برای او این زمین شد پُر از پایان و سوران و مردمان و سکان و پرندگان و آثار سرخ سوزان . بدان نیافتنده جا پایان و سوران و مردمان .
- ۱۳- آنگاه به جم آنگاهی دادم : ای جم نیک دیدار و یوگهان ، پُر است این زمین با هنگه پایان و سوران و مردمان و سکان و پرندگان و آثار سرخ سوزان . بدان نیافتنده جا پایان و سوران و مردمان .
- ۱۴- آنگاه جم فراز شد بروشی ها به شیرورز به راه خور . او این زمین را بر شفعت با سو فارمه مین و بر شفعت با اشتهر چنین گویان : ای آپنادار مرد فریده ، فرازشو و خود را مگستر برای بُردن پایان و سوران و مردمان .
- ۱۵- آنگاه جم این زمین را گشاد کرد دو سوم بزرگتر از آنچه پیش بود . بدانجا فراز رفتند پایان و سوران و مردمان به خواست و کام خود چنانکه او را^(۲) کام بود .
- ۱۶- آنگاه به شهریاری جم نهصد زم انجامید. آنگاه برای او این زمین شد پُر از پایان و سوران و مردمان و سکان و پرندگان و آثار سرخ سوزان . بدان نیافتنده جا پایان و سوران و مردمان .
- ۱۷- آنگاه به جم آنگاهی دادم : ای جم نیک دیدار و یوگهان ، پُر است این زمین با هنگه پایان و سوران و مردمان و سکان و پرندگان و آثار سرخ سوزان . بدان نیافتنده جا پایان و سوران و مردمان .
- ۱۸- آنگاه جم فراز شد بروشی ها به شیرورز به راه خور . او این زمین را

(۱) یوند^۱ یعنی^۲. ص ۶۹. (۲) جم را^۳ (۳) بند های ۱۴-۱۵ د ۲۰- ۱۶- ۱۱- ۸- ۱۰ است و شرح لغات آن بهانست که در دو صفحه پیش داده شد

بر شفت با سو فارزین و بر شفت با آشتر چنین گویان : ای اسپندار مفریده ، فراز شد و خود را بگزیر برای بُردن پایان و مستوران و مردمان .
 ۱۹- آنکاه جم این زین را گش کرد سه سوم بیش از آنچه پیش بود .
 ۲۰- بد انجا فراز رفته پایان و مستوران و مردمان به خواست و کام خود
 چنانکه او را کام بود .

۲۱- این چن فراز بُرد دادار اهور مزد با ایزدان میتوی در ایرانیج سرده
 به به دایتی^(۱) . این چن فراز بُرد جم شید خوبت رمه^(۲) با بهترین مردمان
 در ایرانیج سرده به به دایتی . به آن این چن بیامد^(۳) دادار اهور مزد
 با ایزدان میتوی در ایرانیج سرده به به دایتی . به آن این چن بیامد
 جم شید خوبت رسه با بهترین مردمان در ایرانیج سرده به به دایتی .
 ۲۲- آنکاه گفت^(۴) اهور مزد به جم : ای جم نیک دیدار دینگهان ،
 بر هستی استو مند بد^(۵) ز ستارها رستد^(۶) پس ز ستان لخت مرگ اوره^(۷)

(۱) "بیضه ایران" : عدد (۱۷) ص ۱۵۰ . خانداق چادر : محمد فرهنگ ایرانی
 ص ۲۳ . (۲) "سره" : نامی : عدد (۱۷) ص ۲۷ . ص ۸۵ . (۳) خوب : خانداق ۲۷ .
 در ساعع . ص ۷۷ . (۴) نام رو دخانه ایرانیج ؟ به دایتی : برود ؟ (۵) ع "آ" .
 کالهان . ص ۵۹ : محش . (۶) نادر صدر . چادر دینگه : ص ۵۲ . (۷) در گل .
 ص ۲۲ . ص ۴۳ . (۸) عدد ۶۷ . ص ۴۵ . (۹) جمانه : ندو دص دلهه .
 ص ۶۴ . ص ۸۵ . (۱۰) دفع ۶۴ . ص ۴۶ . (۱۱) چادر ۴۵ همود .
 ص ۳۶ . (۱۲) ک در ساعع . ص ۷ . "زم" زیر بحی مربامت . (۱۳) دو همودی ای . ص ۸۵ . "زم" همیشه آفت . (۱۴) ۶ (نم) چن : در زند
 ۳۶ . "موت" . "موت" (ز) همین ریشه است . ص ۸۸ .

بر هستی آستوند بد رست نهار سند پس پُرسش^(۱) که بر خواه بار د بله بند.
ترین گریوه^(۲) په بشتهای^(۳) آبرزوی^(۴)؟

۲۳ - از سه [جا] ایدر، ای جم، گو [پسند] برسد : آنکه
بست در بیگلین ترین^(۵) تھا^(۶)، آنکه بست در بلندیها بر گریوه^(۷)،
آنکه در شرفهای رود^(۸) در کنده مانها^(۹).

۲۴ - پیش از زستان آن دَهیسو^(۱۰) [بود آن دهیسو] در بار آوردین
علف^(۱۱) - پیش از وزیدن آب پس از گذاختن برف و افزد^(۱۲)
ایدر ای جم به هستی آستوند بنظر رسد^(۱۳) اگر ایدر پی^(۱۴) حیوان
دیده شود^(۱۵)!

- (۱) پُرسفت : نهاد (جدا). نهاد (نهاد). ص۸۴. (۲) نهاد (نهاد).
نهاد. ص۸۴. (۳) گوهرها : نهاد (نهاد). ص۸۴. (۴) بلندی :
بلند (در راه صعک). (۵) نام اندازه ایست : نهاد (و در رسیع. ص۷۴).
(۶) کارهای نهاد. "سریک" ص۳۷. (۷) نهاد. "کاد" (اسم جمع
بسی کلّه). (۸) نهاد. پا نهاد نهاد. ص۹۶. این جمله را یزیر سیستان
اینطور سخن کرد : "سریک ایدر ای جم از گوپسند برسد (ایدر رود)".
(۹) نهاده ره بود نهاده نهاده نهاده. ص۳۷. (۱۰) نهاد نهاد نهاد نهاد.
ص۸۴. (۱۱) نهاد نهاد. ص۳۷. (۱۲) یا "ب" ؟ (۱۳) جایگه در راه
کوه برای گومندان کنده باشد : نهاد (نهاد نهاد نهاد) و
(نهاد نهاد نهاد. ص۶۵). (۱۴) ری : سرمهین. (۱۵) نهاد نهاد نهاد.
ص۸۷ : معنی جمله : "آن ری خاصل خوب آورده بود". (۱۶) شگفت .
(۱۷) نهاد نهاد نهاد. ص۹۵. (۱۸) نهاد نهاد نهاد نهاد. ص۷۴. (۱۹) جایا .
(۲۰) نهاد نهاد نهاد نهاد. ص۷۷ و نهاد نهاد نهاد نهاد. ص۷۷. (۲۱) نهاد نهاد نهاد نهاد .
ص۷۷.

- ۲۵- پس آن وَرَ^(۱) کُن^(۲) بدرازی میدان^(۳) بهریک (زچهاریک)^(۴).
بدانجا تم بیر لز پایان دستوران و مردمان و سکان در پندگان و
آشان سرخ سورزان . پس آن وَرَ^(۱) کُن^(۲) بدرازی میدان^(۳)
بهریک از چهاریک^(۴) برای نشین کردن نران^(۵) - بدرازی
میدان^(۳) بهریک از چهاریک^(۴) کا وستان گلوازرا^(۶).
- ۲۶- بدانجا آب فراتاز^(۷) برآهی^(۸) بدرازی هسر^(۹) . بدانجا مرعها
باستان^(۱۰) همیشه زریون^(۱۱) همیشه خورده [شدۀ] زیان نایذیر^(۱۲).
بدانجا مانها^(۱۳) باستان^(۱۰) و کده^(۱۴) و فرازاشکوب^(۱۵) و فوار^(۱۶) هیرامون فوار.^(۱۷)

- (۱) جائیکم برای حفظ گردن مردمان و حریمانات در برابر زستان سخت ساخت :
جاده^(۱۸) ۶. ص۸۷ . (۲) باز : ۴۰^(۱۹) لد دد دد . ص۷۴ . (۳) ۲۰^(۲۰) لد .
ص۶۲ . (۴) چهاریک : یک ضلع از چهارگوش : ۲۰^(۲۱) لد لد ۱۰۰ . ص۳۵ .
(۵) مردان . (۶) ۵۰^(۲۲) لد ۱۰۰ . ۵۰^(۲۳) لد دد دد دد ۱۰۰ . ص۶۴^(۲۴) : برای
کا وستان (اصطبیل) کا وان (حریمانت) . درین زند : "برای گلولان و گوشنان".
(۷) جاری کن : ۵^(۲۵) لد ۱۰۰ . ۲۰^(۲۶) لد دد دد . ص۷۷ . (۸) ۱۰^(۲۷) لد ۱۰۰ .
ص۶۳ . (۹) ۱۰^(۲۸) لد ۱۰۰ . ۶۰^(۲۹) لد دد دد ۱۰۰ . ۶۰^(۳۰) ص۷۷ دد ۱۰۰ . هسر از ازه
ایست برای هر ار قدم . (۱۰) برپا کن . (۱۱) ۶^(۳۱) لد ۱۰۰ . ص۷۷ . (۱۲) سبزه
خرم : ۵^(۳۲) لد ۱۰۰ . ۵^(۳۳) لد ۱۰۰ . ص۶۹ : "زرگون" . ۶^(۳۴) لد ۱۰۰ سعه .
۵^(۳۵) لد ۱۰۰ . ۵^(۳۶) لد ۱۰۰ . = صروج الذهب . (۱۷) که هرچه خورند زیان
نپذیرد . (۱۸) ۱۰^(۳۷) لد ۱۰۰ سعه . ص۶۶ : خانه ، اصطبل . (۱۹)
و مد ۶۴۵۰ . خانه یا کنده : زیر زین . (۲۰) ۵^(۳۸) لد دد ۶۴۹۰ ری ۶۴ .
ص۷۵ . (۲۱) ۱۰^(۳۹) لد دد ۶۴ . ۶۰^(۴۰) ص۷۵ : بالا خانه چهار در دیگره دار .
(۲۲) ۱۰^(۴۱) لد دد ۶۴ . ۶۰^(۴۲) ص۷۵ .

۲۷- بداجا از همه نزان و مادگان^(۱) تخم بیر که هستند به این زمین بزرگترین
و بهرترین دنیکوترين^(۲)؛ بداجا از همه سردهای^(۳) کاو^(۴) تخم بیر که هستند
به این زمین بزرگترین و بهرترین دنیکوترين^(۵).

۲۸- بداجا از همه علف^(۶) تخم بیر که هستند به این زمین بلندترین و
خوب بویترین . بداجا از همه خوارهای^(۷) تخم بیر که هستند به این زمین
خوردانی شرین^(۸) و خوب بویترین . آنها را کن دوگانه^(۹) ، زیان نایزیر^(۱۰)
همه را تا آن نزان در ور هستند .

۲۹- مه [زوند] به آنچا فراز کوئان^(۱۱) ، مه بازکوئان^(۱۲) ، مه بی خایه^(۱۳) ،
مه پرک^(۱۴) ، مه دریوک^(۱۵) ، مه دیوک^(۱۶) ، مه کوتاه [بدن]^(۱۷) ، مسچ کوتاه^(۱۸) ،
مه پوسیده دندان^(۱۹) ، مه سپس^(۲۰) گذارده تن^(۲۱) و مه از دیگر داغها که هستند

(۱) اسرار (۱) بود . ص ۶۶ . (۲) گاهی در لوحه دهد ج ۷ . (۳) زیباترین :
دو (لند) و سه (دندان) . ص ۷۷ . (۴) نوع بند و دند (۵) بود . ص ۷۷ . (۵) چیوان
(اسم جمع) . (۶) رستنی ، دار و درخت : د (لند) (دندان) بود . ص ۷۷ . (۷)
خرشها : نیلا (لند) بود . ص ۷۷ . (۸) شرین ترین : سند (لند) و سه دندان . ص ۷۷ .
(۹) چفت چفت : گاری لکه دارد . (۱۰) دندان دندان . ص ۷۷ . (۱۱) قوزینه :
لند و دندان . ص ۷۷ . (۱۲) قوزشت : دندان دندان . ص ۷۷ . (۱۳) دندان دندان دندان .
دندان دندان . (۱۴) بعنی ص ۹۵ . (۱۵) گار ، خل : گار دندان دندان . ص ۷۷ .
(۱۶) و لرکه رند . ص ۷۷ . (۱۷) و لرکه رند . ص ۷۷ . (۱۸) و دندان دندان .
ص ۷۷ . (۱۹) واپا رسد (لند) . ص ۷۷ . ۱۸- ۱۵ کانی هستند که در
بنشان نقش یافته باشد . (۲۰) واپا . بود . (۲۱) واپا . بود .

(۲۲) لند دندان دندان . پیش : برس و چدام . (۲۳) واپا . بود .

دندان دندان . ص ۷۷ .

(۲۴) نگاه کنید به "ورناشنان" بینه ب ۳ و ۴ . و ص ۷۷ پانزیس (۷) .

(۱) از اهرمن - داغ بر مردان نهاده.^(۱)
 ۳- فراز ترین^(۲) دیه را^(۳) نه پل^(۴) کن ، سیانی راشش ،
 پائین ترین^(۵) راسه . به فراز ترین پهنا هزار از مزان و مادگان^(۶) تخم
 ببر ، بسیانی ششصد ، به پائین ترین سیصد . میزان^(۷) آهارا به در
 باسوار زرین د بآن وَ رَزْفَشَان^(۸) دَر ، روزن ، خود روشن از درون.^(۹)

(۱) کنیکه بر آنها داغ اهرمن نهاده شده . (۲) (۱۰) ۴۶ ص ۶ جمعه .
 (۳) یه ، سرین ص ۷۲ و بند ۴۰ جمعه . (۴) اینجا معنی گذار : کوی :
 نه^(۱۰) لعله . صمعه . (۵) (۱۱) ۶۴ ص ۶ جمعه . (۶) (۱۲) ۱۰۰ جمعه .
 (۷) ندرکه ر ... قیچ ددد . ص ۱۴۲ . امیر "شقق" ، "مشقیدن" معنی بخاران
 باسوار . از همین ریشه نیچ ددد و بهمین معنی در عربی شباقفرس : پیغ پا
 گردید اسب . در حق ندرکه ر ۲۰ ... خاند^(۱۳) نیچ ددد ... آمده و در
 زند و ازه خاند^(۱۴) نیچ ددد . را در این بند و بند ۳۸ ماند خاند^(۱۵) الله .
 نیچ ددد . در بند های ۲۸ و ۳۶ و ۳۹ و ۴۱ و ۴۲ و ۴۳ و ۴۴ و ۴۵ و ۴۶ و ۴۷ و ۴۸ و ۴۹ و ۵۰
 ترجمه کرده . در پیچ بند اخیر ترجمه زند درست است و خاند^(۱۶) نیچ ددد «عد رحالت»
 جمع از خاند . ور است یا از خاند . معنی مانها (مانش^(۱۷)) : خانه ها
 و اصلیه هایی که جم در ور ساخته بود . ولی خاند^(۱۸) نیچ ددد «عد در بند های
 ۳۰ و ۳۸ با این معنی درست در نمایید . بار تو لور از از خاند . معنی عده است
 که اشتن گرفت اینطور : گذرا را علاوه است گذرا باسوار زرین . سیلی Bailey در
 Zoroastrian Problems in the Ninth-Century
 Sanskrit Books^(۱۹) ۲۲۳ با درنظر گرفتن بند^(۲۰)
 از اد رکه ر ... خاند^(۲۱) نیچ ددد . سخواند و در بند ۳۸ نیچ ددد . و بظر
 درست نمایید . (۲۲) در جاییه از برقرار کن : ندرکه ر . خاند^(۲۳) ددد . : درمال ص ۶۸ .
 (۲۴) یا سفت گرفته شود : در برشت یا بخشی ده . (۱۰) ۲۰ داد^(۲۵) ۶ جمعه . (۱۶) یا در دعون
 داد^(۲۶) ۶ جمعه . (۱۷) مخفی .

- ۳۱- آنگاه با خود اندیشید ^(۱) جم : چونه من آن در کنم که بمن گفت ^(۲)
اهر مرد ؟ آنگاه گفت اهر مرد به جم : ای جم نیک دیدار و یوگمان،
این زین با پائمه ^(۳) بپرس، بادستها بخای ^(۴) مانند آنکه اکنون مردان
در زین خیس خورده میگشند ^(۵)؟
- ۳۲- آنگاه جم چنان کرد که اهر مرد خواست ^(۶) : این زین با پائمه ^(۷)
بپرس، بادستها بخای مانند آنکه اکنون مردان در زین خیس خورده میگشند.
- ۳۳- آنگاه جم در را گردید بر ازی میدان ببریک از چهار یک ^(۸) .
بدانجا تخم ببرد از پایان و سوران و مردان و سکان و پریزگان و
آتشان سرخ سوزان . آنگاه جم در را گردید بر ازی میدان
ببریک از چهار یک ^(۹) برای نشین کردن نران - بدرازی میدان
ببریک از چهار یک ^(۱۰) کادستان کادا نرا .
- ۳۴- بدانجا آب فراماخت برآهی بدرازی ناسر . بدانجا مرغ ^(۱۱)
با استاند همیشه زریون همیشه خورده زیان ناپذیر . بدانجا مانها به
ایستاد و کده و فراز اشکوب و فردار و پر اسون فردار .
- ۳۵- بدانجا از همه نران و مادگان تخم ببرد که هستند به این زین
بزرگترین و بهترین و نیکوترين . بدانجا از همه سرده های کادا تخم ببرد
که هستند به این زین بزرگترین و بهترین و نیکوترين .

(۱) ۶ هودو ص ۴۴۷ د. ص ۷۷ . (۲) دد ۲۳ ص ۴۳ د. ص ۴۳ . (۳) پایمال
کن : قایقه داد د. ص ۷۷ . (۴) نرم کن : قایقه ناد د. ص ۷۷ .
شاید بعئی "خد" که در عرب ضبط است : شکافتن (زمین) . (۵) عالیخانه رو داد
ص ۵۹ . (۶) نرم کردن و باز کردن چون درخت زدن : قایقه داد
داد روند ۲۷ رس ۲۳ ص ۷۹ . (۷) لحاظ بندی : ۳۲-۳۸ مانند ۲۵-۳۱
است . (۸) روحیه داشت . ص ۷۷ .

۳۶- بدانجا از همه علوف ناتخم بُرد که هستند به این زیین بلندترین و خوب بُویترین . بدانجا از همه خوالها تخم بُرد که هستند به این زیین خوردنی ترین و خوب بُویترین . آنها را کرد دوگانه ، زیان ناپذیر، همه را تا آن نزان در قدر ما نهاده هستند .

۳۷- فی [رفته] به آنجا فراز گوئان ، فی باز گوئان ، فی بخایه ، فی هرگز ، فی دریوک ، فی دیوک ، فی کوتاه [بدن] ، فی تکچ و گستره ، فی پوسیده دندان ، فی پسیس لگزارده تن و نه از دیگر داغها که هستند را اپریکن - داغ بر مردان نهاده .

۳۸- فرازترین دیه راشه پل کرد ، سیا فی راشش ، پائین ترین راسه . به فرازترین پلهای نهار از نزان و مادگان تخم بُرد ، بهمانی شصد ، به پائین ترین سیصد . پراند آنها را به ور با سوفارزین و به آن قدر در نشاند دَر ، روزن ، خود روشن از درون .

۳۹- ای دادرجهان استومند ، ای اشو ! چه پس آن روشن ؟ هستند - ای اشو اهورمزد - که آنجا روشنی میدهند در آن قدر ما نهاده هستند که جم کرد ؟

۴۰- آنگاه گفت اهورمزد : روشنی های خودداد^(۴) و هستی داد^(۵) یک کرت^(۶) پنهان شدن^(۷) و پدیدشدتن^(۸) ستارگان دماه و خور دیده شود^(۹).

(۱) (۲) ما نهای (حناه) دا صلبهای) ور . (۱) (۲) (۳) نگاه کنید بصفحه ۱۵۳ پا نویس (۷) .

(۴) خود آفریده : جاودان ازی : چشم داده و دیده بود .

(۵) دنیوی ، سخنگی ، ناپایدار : داده و دیده بود . (۶) دیده و دیده بود .

صرعه . (۷) ر (ر) ماده ۲۵ . ص ۵۲ . (۸) دیده و دیده بود .

(۹) جاندی (لد) ص ۲۵ . ص ۷۷ .

۴۳- د آنها روز پنداشده چون سال^(۱) بچهل زستان از دفتر دوست
زمینه شوند - یک جفت^(۲) ماده و نر ؛ همچنان از این مرده های گاو^(۳)
و این نران نیکوترين^(۴) زندگی زيند در درمانها که جم کرد .

۴۴- اى دادار جهان استومند ، اى اشو ! كه آنجا دين مزديسي
بهرد^(۵) در آن درمانها که جم کرد ؟ آنکاه گفت^(۶) آهور مژد : ديش کرشت^(۷) ،
اى پيسم زردهشت !

۴۵- اى دادار جهان استومند ، اى اشو ! كه هشت همسر و درد
ایشان ؟ آنکاه گفت^(۸) آهور نمر : او و شتر^(۹) اى زردهشت ، د
تو زردهشت^(۱۰) . آشمر و ههو ...^(۱۱)

پيان ترجيم مقن اوستاني داستان جم

(۱) ۶۰۰درار بر ۱۲۰ شهر ۱۵۳۳۰ ص ۸۵ . (۲) ۳۷۵ درار . (۳) = سال :

هدرکار . ۷۵ درار (۴) . ص ۵۴ . (۴) دوست : یک جفت زرده ماده .

(۵) ۶ درج لر نداد . ص ۸۸ . (۶) دوست . (۷) نواعي های حیران .

(۸) ده (ددخ) ۷۴۳ درار . ص ۷۶ . (۹) فاير رشد (ددخ) . پخش کرد . ص ۷۸ .

(۱۰) ده (ددخ) ۷۴۳ درار . ص ۷۴ . (۱۱) نام مرغنت . ص ۷۹ . (۱۲)

ددخ ۷۴۳ درار . ص ۷۵ . (۱۳) ۶ (ددخ) . ص ۸۸ . (۱۴) نام پسر

زردهشت . ص ۷۵ . (۱۵) توکه زردهشت . (۱۶) ده (ددخ) ۶ .

ص ۴۷ و فاير (ددخ) . ص ۸۸ .

فهرست واژه‌های فارسی که در واژه‌نامه ریشه آنها داده شده

(رقم پس از واژه صفحه واژه‌نامه را نشان میدهد)

				آ
۴۳	استادن	۴۶	آهريمه	آب
۶۸	استاره	۴۶	آهرين	آتش
۴۸	استخوان	۴۱	آيشته	آجده (آجده)
۴۷	استرش	۴۱	آيشنه	آديش
۶۸	اسفند	۴۱	آيشه	آذر
۶۶،۵۱	اسفندارمذ	۱		آري
۵۱	اسفندمذ	۵۲	ا (اضافه)	آريائى
۶۸	اسفنديار	۵۱	اين	آزدن
۶۸	استور	۴۴	ادغر	آزدن
۷۰	اشتر	۴۰	اراك	آزدن
۴۷	اشك (نام)	۵۵	ارياق	آزير
۴۷	اشو	۵۵	ارور	آشيانه
۴۱	او (پيشوند)	۵۶	از	آفرين
۵۰	اوند(اوند)	۴۷	اوند	آمار (آماره)
۵۵	افروختن	۴۷	اوند	آمدن
۶۶	اكنون	۴۱	اسسه	آو
۵۶	اگر	۶۷	اسبه (اسباه)	آوا
۸۴	البرز	۶۸	اسپند	آواز
۵۷	الق	۵۱	اسپندارمذ	آواي
۴۴	ام	۴۸	است (استه)	آهن
۵۲	ام -	۴۴	است	آهريمن

۸۴	بالا	۵۲	ایدی	۸۸	امر
۷۸	بالش	۴۰	ایران	۶۸	امشپیند
۸۴	بالش	۴۰	ایرج	۵۶	انجمن
۸۴	بالشت	۵۳	ایزد	۵۸،۴۴	اند
۸۴	بالشک	۵۲	ایسا	۴۰	اندر
۷۸	بالودن	۴۳	ایستادن	۴۰	اندرون
۷۸	بالیدن	۴۳	ایستانیدن	۴۶	انر
۸۴	بالین	۴۱	ایشه	۴۷	انقران
۴۵	باور	۵۲	ایضاً	۴۶	انگل
۷۳	بر (در)	۵۴	ایل (ئیل)	۴۴	انوشا
۸۵، ۸۴	بردن	۴۴	ایم	۴۴	انوشه
۸۴	بور	۸۵	ایمان	۴۴	انوشیروان
۴۵	برذخ	ب		۴۶	انیر
۸۴	برزویه	۵۴	جاج	۴۷	انیران
۸۴	برزین	۷۸،۴۴	باد	۴۱	او (پیشوند)
۷۸	برف	۷۵	باد افراه	۴۶	اهمن
۸۳	برنا	۴۴	بادغر (باد گیر)	۴۶	اهرن
۸۳	برنالک	۷۵	بادفراء	۴۶	اهريم
۸۳	برناه	۸۴	بار	۴۶	اهريم
۸۳	برنای	۷۸	بارو	۴۷.	اهل
۷۸	بزیدن	۷۸	باره	۵۰	اهوري
۷۵	بشکم	۷۸	باری	۵۰	اهورائي
۸۴	بشن	۷۵	بازپرسی	۴۴	ای
۸۴	بلند	۵۴	باز	۴۴	اید

۷۶	تندیس	۸۲	پروار	۸۴	بلوغ
۸۱	تنک	۴۲	پریز	۵۸	بو(ای)
۸۱	تنه	۵۴	پژواؤک	۸۵	بودن
۷۴, ۷۱	تو (ضمیر)	۸۳	پس	۵۸	بویه
ج		۷۵	پشکم	۷۷	به (بهتر)
۶۲	جا	۸۵	پشیمان	۷۷	بهشت
۶۱	جان	۸۴	پل (پول)	۸۵	بهمن
۶۲	جه	۸۱	پنج	۷۳	بیت
۶۱	جسم	پنجاه، پنجاوه، پنجبا، پنجم، پنجور، پنجه		۴۰	بیج
۵۳	جشن	۸۱		۷۳, ۶۳	بیست
۷۸	جل	۶۵	پی	۴۰	بیضه
۵۴	جم	۸۳	پی	۷۷	بینش
۶۱	جواز	۸۲	پیرامون	۵۴	بیواز
۶۱	جهان	۸۲	پیس	۸۳	پا (پای)
۶۱	جهن	۸۲	پیست		
۶۱	جیوه	۴۸	پیلسند	۷۵	پارسه
ج		۶۵	پیه	۸۱	پانزده
۶۰	چار(ه)	ت		۸۱	پافصد
۶۳	چار (ک)		تاختن	۸۳	پایگاه (پایگه)
۶۳	چنول	۷۶	تارا	۸۳	پر
۷۵	چرا	۶۸	تخم (تخمه)		پرسه
۷۵	چرام	۷۱	تش	۷۵	پرسیدن
۷۵	چرامین	۵۱	تلی	۸۲	پر گار
۶۳	چل (چله)	۶۹	تن	۸۳	پرناتک
۶۳	چلپا	۸۱			

۸۹	خورش	۵۹	خشن	۶۳	چند
۵۸	خویش	۵۹	خشنسار	۸۳	چو(؛) دار
۵۷	خویله	۵۹	خشی	۸۳	چوپان
۵		۵۹	خشیسار	۶۲	چه
۷۲	داد	۵۹	خشین	۶۳	چهار
۷۲	دادار	۵۹	خشنسار	۶۳	چهل
۷۲	DAG	۵۹	خشینه	۶۱	چیرسار
۷۲	دخم (دخمه)	۵۷	خل(خله)		ح
۸۱	(ه) دد	۸۹	خوار	۷۵	حال
۴۰	در	۴۹	خواگ	۷۵	حالت
۷۳	در (دروازه)	۸۹	حوال	۶۱	حی
۶۳	دراز	۸۹	حوالگر	۶۱	حیات
۵۵	درخشیدن	۸۹	حوالی	۶۱	حیاط
۶۳	درنگ	۸۹	حوالیگر	۵۷	حیرت
۴۰	درون	۵۸	خوب	۶۱	حیوان
۴۵	دژ (پیشوند)	۵۸	خود		خ
۷۶	دس	۵۸	خور(شید)	۴۹	خاگ (خاگینه)
۷۰	دست	۸۹	خورا	۵۸	خاور
۷۰	دستک	۸۹	خوراک	۷۹	خایستن
۷۰	دسته	۸۹	خورد	۷۹	خائیدن
۴۵	دش (پیشوند)	۸۹، ۸۸	خوردن	۴۹	خایه
۷۶	دش	۸۹	خوردنی	۵۷	خرق
۷۲	دشتان	۸۹	خورده	۴۸	خستو (خسته)
۸۵	دشمن	۸۹	خوردی	۵۹	خشنعتشار

۶۴	روئیدن	۷۱	دیمه	۷۲	دغ
	ز	۷۱	دین	۷۰	دمیک
۵۵	ز (پیشوند)	۷۱	دیو	۸۱	دند
۵۵	زادن	۷۸	دیوار	۸۱	دندان
۷۰	زاردهشت	۷۱	دیوانه	۸۱	دندانه
۷۰	زال	۷۱	دیوباد	۸۱	دندنه
۵۵	زاپیدن	۷۱	ر	۷۲	دو
۵۸	زبان	۶۵	راد	۷۳	دوازده
۵۸	زبانه	۸۹	رخشان	۴۵	دوزخ
۷۰	زر(پیر)	۶۵	رد	۶۹	دوست
۶۹	زر(طلای)	۶۴	رز	۶۹	دوستار
۷۰	زربان	۶۴	رستاق	۷۳	دوم
۷۰	زرتشت	۶۴	رستن	۷۳	دویست
۶۹	زرد	۶۴	رشد	۷۲	ده (دیه)
۷۰	زردشت	۶۴	رضوان	۶۳	ده
۷۰	زرفان	۶۴	رود	۶۳	دهر
۶۹	زرگون	۶۴	روز	۷۲	دی
۶۱	زرنگ	۶۴	روزن	۷۲	دیدن
۷۰	زروان	۶۴	روستا	۶۳	دیر
۷۰	زرههشت	۶۴	روش	۶۳	دیرند(ه)
۶۹	زرین	۶۴	روshan	۶۳	دیرینه
۶۹	زرييون	۶۴،۵۵	روشن	۷۶	ديس
۵۸	زفان	۶۴	روضه	۷۶	ديسه
۸۰	زفر	۶۴	رون	۵۶	ديگر

۶۷	سک	۶۷	سپار	۷۰	زم
۸۷	سد	۵۱	سپد	۷۰	زمستان
۸۸	سر	۸۰	سپردن	۷۰	زمه‌بر
۶۷	سبه	۸۰	سپری	۷۰	زمی
۶۷	سنبیلن	۸۳	سپس	۷۰	زمین
۶۶	سوج (سوجش)	۶۸	سپند	۶۱	زندہ
۶۷، ۶۶	سوختن	۵۱	سپندارمذ	۷۰	زوار
۶۷	سور	۴۳	ستادن	۵۸	زان
۶۶	سوز	۶۸	ستاره	۸۰	зор (تزویر)
۶۶	سوزان	۹۴	ستم	۶۹	زهره
۶۶	سوزش	۶۸	ستور	۶۹	زهله
۶۷	سوفار	۴۸	سر	۴۶	زيان
۶۷	سوفال	۶۷	سرخ	۶۱	زبيق
۷۳، ۷۱	سه	۴۸	سردار	۶۱	زيرك
۶۷	شهراب	۶۶	سرده	۶۱	زیستن
۷۳، ۷۱	سيصد	۶۸	سروا	۶۹	زين
ش		۶۸	سرwald	۶۹	زيناوند
۸۳	شبان	۶۸	سرwaldه	۶۹	زينستان
۷۰	شتر	۶۸	سرودن	۶۴	ژ
۷۹، ۷۵، ۶۴	شدن	۶۷	سفتن	۶۴	ژرف (ژرفا)
۶۰	شش	۵۱	سفد	۶۱	ژيوه
۶۰	ششصد	۸۰	سفر	۴۸	س
۵۹	شعاع	۶۸	سفند	۵۲	ساعت
۶۸	شعر	۵۱	سفندارمذ	۴۸	سالار

۷۴	فرودين	۵۷	عام(سال)	۴۱	شفتن	
۷۴	فروردگان	۴۰	عراق	۴۱	شفتیدن	
۷۴	فرورديان	۴۱	عسس	۸۸	شماردن	
۷۴	فروردين	۵۱،۴۷	عشق	۸۸	شمرون	
۷۴	فروهر	۵۵،۰۵۴	علف	۸۸	شمرش	
۷۷	فرى	۵۳	عيد	۶۸	شنودن	
۷۷	فريده	غ		۶۸	شيندين	
۷۷	فريش	۴۷	غاره(خارج)	۶۸	شور	
ك		۶۲	غاو	۵۹	شهر	
۶۰	كار و كاره (پسوند)	۶۲	غاوشنك	۶۸	شهرت	
۶۰	كار	۶۲	(غباز(ه))	۶۸	شهره	
۶۰	كت	۴۷	غره	۴۵	شهربور	
۶۲	كت	۶۲	غو	۵۹	شيد(ه)	
۶۰	كنه	۶۲	(غوشا(د))	۵۹	شيندر (شيندير)	
۶۰	کد (ه)	۶۲	غوشاك	ص	صد	
۶۰	کذا	۶۲	غوشاي		صليب	
۵۶	كرت	ف		۶۳	صمد	
۶۰	كردن	۷۴	فرا	۸۷	ض	ضياء
۶۲	كنون	۷۷	فراح	۷۱		ضياع
۴۸	كونسته	۷۴	فراز	۴۶	ط	طلا
۴۹	کوهان	۶۵	فربه	۷۹		طلا
۶۲،۶۱،۶۰	كه	۷۶	فرد	۷۹	ع	عالی
۶۱	کيهان	۷۸،۷۴	فروار	۴۰		عالی
		۷۴	فرووال			

			گیتی		ج
۸۶	مرج	۶۱	گیومرث	۷۹	گ (پیشوند)
۸۶	مرد	۶۱	گیهان	۶۰	گار(پسوند)
۸۶	مردانه	۶۱			گاو
۸۶	مردم	۶۱		۶۱	
۸۶	مردن	۸۷	م (نه)	۶۲	گاه
۸۶	مرز (مرزه)	۸۸	هار(ه)	۸۰	گداختن
۸۶	مرغ	۸۶	ماری	۸۱	گذارده
۸۶	مرک	۸۶	ماریانه	۶۰	گر (پسوند)
۸۶	مرگی	۸۶	مالش	۴۵	گرائیدن
۸۸	مرور	۸۶	ماله	۴۵	گرایستن
۸۶	مرهم	۸۶	مالیدن	۶۱	گردر
۸۷	مزیت	۸۷	مانا	۶۲	گرم (گرمه)
۸۶	مشانه	۸۷	ماندن	۶۲	گرمایه
۸۷	مشت	۸۵	مانستار	۴۵	گرویدن
۸۶	مشت و مال	۸۷	هانستن	۶۱	گریوه
۸۶	مشتن	۸۷	مانک	۷۸	گل
۸۶	مشی	۸۷	مانند	۴۱	گلشن
۸۶	مشیانه	۸۷	مانیدن	۸۵، ۷۹	گمان
۸۵	معنوی	۸۷	هاه	۶۲، ۴۷	گواز
۸۵	معنی	۸۷	ماهچه	۵۴	گواژه
۵۶	مگر	۸۷	ماهو(یه)	۶۸	گوسفند
۸۶	ملعم	۸۸	مثنوی	۶۹	گون(گونه)
۸۶	ملهم	۸۷، ۴۴	مجد	۶۲	گه
۸۶	من	۸۸	مر	۶۱	گیا

۶۶۰۶۵	نی	۶۵	نروک	۵۰	منش
۴۰	فیم	۶۵	نره	۸۵	منطق
۴۰	نیمه	۶۵	نری (نرینه)	۸۵	منو
۹		۶۵	نریمان	۸۸	منویات
۷۹	(و(پیشوند))	۴۱	نشیدن	۸۸	موت
۵۴	واج	۴۱	نشیم (نشیمن)	۸۷	مه(نهی)
۷۸	واد	۷۷	تقرین	۸۶	مه (مهتر)
۷۷،۵۴	واژه	۶۶	نماز	۸۷	مه(ماه)
۴۳	وایسوندن	۶۶	نمیدن	۸۶	مهری
۷۸	ورد	۵۴	نوا	۸۶	مهل
۷۴	ورواره	۵۴	نواختن	۸۶	مهلیانه
۷۸	وزیدن	۵۴	نواز	۸۶	مهلینه
۷۸	ول	۴۴	نوش(نوشه)	۸۷	میان(میانه)
۷۸	ولد	۷۰	نوشتن	۸۶	میشانه
۴۸	وند(پسوند)	۴۴	نوشدارو	۸۶	میشانی
۷۹	ویونگهان (ویونجهان)	۴۴	نوشیدن	۸۶	میشی
۷۹		۴۴	نوشین	۸۵	مینو
۵		۶۶	تون	۸۵	مینوی
۵۷	هار	۸۲	نوید		ن
۴۹	هاک	۶۶	نه	۶۰	ناجار
۷۵	حال	۶۵	نه (نهم)	۷۰	نبشتن
۵۲	هاله	۶۶	نهاده	۶۶ ، ۶۵	نر
۵۲	هرزه	۶۵	نهصد	۶۵	نرسی
۵۷	هرک	۸۸	نهمار	۶۵	نرک

۷۸	هوا	۵۷	هفت	۵۶	هر گز
۴۴	هور	۵۶	هگرز	۵۷	هره
۴۴	هورمزد	۷۵	هلیدن	۵۷	هزار
۴۳	هوز	۵۶	هم	۴۴	هست
۴۳	هوش(مرک)	۸۸	هماره	۴۸	هستو(هسته)
۵	یزدان	۵۷	هم آمدن	۶۸، ۴۴	هستی
۵۳	یشتن	۸۷	همانا(همانند)	۴۴	هش (مرگ)
۴۲	یک	۵۶	همه	۷۵	هشتان
۴۲	یوم	۶۵	هنر	۷۵	هشیدن

فهرست داشتار جم

صفحه ۴	پیشگفتار
۵	متن اوستا
۱۸	متن زند
۳۷	واژنامه اوستائی
۹۰	برگردانیده به فارسی
۱۰۲	فهرست واژه‌های فارسی

گنجینه زبان، فرهنگ و ادب کهن ایران

سازمان انتشارات فروهر

تهران- خیابان اقلاد - اول فلسطین جنوبی
شماره ۶ - تلفن ۶۶۲۷۰۴

بها